

Nou joc de cartes

Primer, el Calamar i ara, el Cèntric Gastro.
Les noves concessions municipals canvien
en poc temps el mapa de locals icònics del Prat

MOR JOSEP MARIA CANALÍAS, DIRECTOR DE DELTA
Espai d'homenatge a les pàgines 3 a 11

ACM

ASSESSORIA

37 anys d'experiència
empresarial al
seu servei

- ▶ Administració de Finques
- ▶ Herències i Donacions
- ▶ Assessoria Fiscal, Comptable i Laboral
- ▶ Pymes, Consulting Empresarial
- ▶ Constitució de societats
- ▶ Serveis de traducció, documents públics i privats
- ▶ Assessorament Jurídic

Estrenem pàgina web i xarxes socials, segueix-nos per estar al dia de totes les nostres novetats a:

Facebook facebook.com/acmasesores

Instagram [@acmasesores](https://instagram.com/acmasesores)

· **Administració
de Finques**

· **Especialistes en
Herències i Donacions**

Carrer de la Carretera de la Bunyola 11, Local 4
El Prat de Llobregat - Barcelona
Telèfon 93 478 05 49
acm@acmsLes · www.asesoriaelprat.com

C M M

CENTRE MÈDIC

*El millor
servei
mèdic
al seu costat*

Telèfon 93 479 16 90

Horari de visites concertades
i d'urgències de 8 a 20 hores.

Concertat amb gairebé totes les mútues

ESPECIALITATS

26 especialitats mèdiques

ALTRES SERVEIS

Anàlisis, Fisioteràpia, Radiologia, ecografies,
mamografies i ortopantomografia.

Teràpies Alternatives

Avinguda Josep Anselm Clavé, 5-7
C. Ignasi Iglesias, 81-83 El Prat de Llobregat

Hem de continuar endavant

No serà pas senzill no trobar-lo a faltar. Quan en un equip de treball -que és, a més, amateur- es produeix un daltabaix d'aquests com ha estat en el nostre cas la mort en poc temps d'en Josep Maria Canalías, del nostre director de *DELTA* des de l'1 de gener del 2005 (abans ja havia estat uns anys Director-Adjunt amb el Jaume Monés al capdavant), et plantejges moltes preguntes. Per què ha passat? Per què tan de pressa? Superarem bé el dol? Mantindrem l'equip ben cohesionat per continuar? La resposta és clara: hem de tirar endavant.

Que el periòdic *DELTA* estigui a punt de complir 46 anys -serà el proper desembre sense deixar d'aparèixer mai cap mes, fa de la publicació pratenca la degana de la premsa local a la comarca del Baix Llobregat. I abans cal esmentar la trajectòria, en plena dictadura, del setmanari "Prat" -des del 1950 fins al 1968-. Els inicis del periòdic *DELTA* no van ser de color de rosa: es va haver de constituir una Associació cultural (cofundada per una colla de persones a les que sempre els ha preocupat la cultura, la identitat i la comunicació) i mitjançant una Societat de comptes de participació (avui dia semblaria quelcom prehistòric), es va iniciar la singladura amb el suport de moltes pratenques i pratencs. Èrem als inicis de la transició.

En Josep Maria Canalías sempre hi ha estat; al principi, com a cofundador i redactor, després al costat del Jaume Monés en la direcció, i els darrers 19 anys (un 42% de la vida del periòdic), com a director. Però cal deixar palès que sense un equip de redacció -on hi ha d'haver la mateixa dosi de capacitat que d'amistat i cohesió per fer el camí plegats-, sense col·laboradors, sense anunciants lleials, sense subscriptors fidels, sense lectors, sense amplitud de mires, sense la tenaç intensitat que empeny la voluntat... El projecte i la il·lusió d'un mitjà de comunicació local seria absolutament inviable. En qualsevol cas, però, que no se'ns oblidí que el timoner ha estat ell. I ell va ser el que va posar èmfasi en el compromís inapel·lable de *DELTA* per dur una línia que havia de testimoniar amb bons hàbits el batec de la ciutat en totes les seves àrees; fent-ho amb respecte i veracitat i contrastant les informacions; donant veu a la ciutadania i les empreses; obrint el paraigües a les associacions de cultura i clubs esportius; donant relleu en l'aprofundiment i coneixement d'organitzacions i de ciutadans i ciutadanes que són exemple en moltes parcel·les socials; pujant-nos al tren de la modernitat i els temps de les xarxes socials i de la digitalització, amb la creació de la web del periòdic www.periodicdelta.cat.

Hem de continuar endavant, en primer lloc, per honorar la seva memòria, la d'en Josep Maria Canalías. Hem de fer-ho, també, per respecte a totes aquelles persones que ara que s'acaba de publicar l'edició 500, han fet possible amb l'aportació del seu gra de sorra, aquesta mena de petit miracle en una ciutat que fa gairebé cinc dècades, era un poble. Ha estat un itinerari llarg i no sempre amb vent calmat, ja no diem a favor, és clar. Moltes turbulències i tempestats han fet trontollar el periòdic *DELTA*.

Des d'aquestes línies de l'editorial de *DELTA*, només ens queda transmetre gratitud. I cal que recordem que la gratitud és la motivació per excel·lència, la que ens fa saber valorar, nodrir-nos, compartir. Gratitude a tots vosaltres i gratitud a Josep Maria Canalías i la seva família, que ha de saber que té tot el nostre suport.

Segueix-nos a [facebook.com/periodicdelta](https://www.facebook.com/periodicdelta) Twitter @periodicdelta i @periodicdelta

Delta

LLOBREGAT

Consell Editorial

President: Alfredo García. Vicepresident: Josep Maria Canalías.
Secretari: Pere Manuel Azuara. President d'Honor: Jaume Monés

Director: Josep Maria Canalías • **Cap de redacció:** Javier Martínez • **La crònica de la ciutat i cultura:** Marga Solé, Neus Macías, Mariano Martínez, Sergi Olivera, Laura Mateu • **Esports:** Toni Espigares, Joan Centelles, Manolo Gol • **Fotos:** Joaquim Torrent, Fernando Vecino, Francesc Serrano • **Fotos de portada:** Joaquim Torrent • **Publicitat:** Marta Raventós • **Administració:** Joan Centelles i Ferran Serrano

Dipòsit Legal B.48419-1977 • Impressió: Imagen.Punto Directo.sl

 ACPC
Associació Catalana
de la Premsa Comarcal

ASSOCIACIÓ CULTURAL DELTA DEL LLOBREGAT

Redacció i Administració: Castella, 5 baixos
Telèfon: 93 379 05 33

e-mail: periodicdelta@periodicdelta.cat

 Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència

DELTA no es fa responsable de l'opinió expressada en els articles signats. L'opinió de DELTA es recull als editorials

PREMI
TASIS-TORRENT
PREMI
CIUTAT DEL PRAT

LA CADIRA BUIDA

Amic Josep Maria, segur que d'alguna manera t'ha arribat, però, per si de cas que sàpigues que el teu fill, Oriol, va rememorar durant el teu comiat una de les teves frases lapidàries (mai pitjor dit) dels tancaments d'edició: "De què collons parlo, aquest mes?".

I la redacció de Delta, què collons et diem, Canalías, en aquesta carta? Tenim 2.200 caràcters, la llargària que sempre esmentaves que havies respectat per garantir que el text encaixés a la columna.

Doncs et direm que vam començar a (re)preparar aquest número, una setmana després de dir-te adéu, i que ho vam fer amb el cor enconguit; una cadira estranyament buida presidia la nostra reunió de redacció.

La intensitat de les bronques de la redacció amb "el Canalías" s'han pogut mesurar de vegades en l'escala de Richter. Qui vulgui obviar això, li està faltant al teu respecte i al teu caràcter genuí, capaç d'encendre's amb la mateixa rapidesa amb què l'endemà ens podíem retrobar i començar a riure comentant qualsevol safareig pratenc. Perquè les reunions del Delta amb tu no eren només l'estona de proposar temes o la de discutir-los. De vegades eren veritables consells d'estat amb un ordre del dia que ens transportava en un instant des de la tafaneria fins a l'anàlisi més punyent de les darreres declaracions d'un ministre. És la mateixa muntanya russa que et portava un dia a donar un cop d'autoritat i, al dia següent, a mostrar-te humil amb frases tan senzilles com "perdoneu la meua ignorància en tecnologia...".

Per moltes esquerdes que els sismògrafs de la redacció hagin testimoniat, has estat durant tot aquest temps un ciment d'acció ràpida que ha garantit l'estabilitat del bloc. I una persona amb qui, tot i refugiada sota un rictus entre incisiu i desconfiat, es podia comptar. Perquè t'has posat a plena disposició personal, i en hores intempestives, en moments molt, molt delicats dels membres de la redacció. I creiem que, per la forma d'oferir-te, no som els únics, del Prat o d'arreu, que hem gaudit d'aquesta bona i franca disposició a allargar la mà.

Se'ns acaben els caràcters, Josep Maria. Un dia, enmig d'una reunió, vas deixar anar una gran frase: "Al final el Delta funciona perquè som una colla d'amics". Que sàpigues que la colla troba molt a faltar l'amic més rondinaire.

EQUIP DE REDACCIÓ DE DELTA

Després de la sobtada i trist pèrdua del nostre director, Josep Maria Canalías, hem rebut infinitat de mostres de suport i condol, algunes en forma de missatges breus; d'altres, en forma d'emotives narracions sobre anècdotes i vivències de les persones que l'han acompanyat en diferents àmbits de la vida. En fem un recull a les pàgines següents.

Paraules per al pare

ORIOL CANALÍAS PÉREZ

Sempre havia pensat què es pot dir en un dia com aquest. Hi ha persones capaces de poder parlar de la persona que acaben de perdre però jo sempre havia intuït que no podria pronunciar ni una paraula sense desfer-me en llàgrimes. I efectivament, així ha estat. Així que quan abans d'ahir ens va deixar i vàrem haver de decidir algunes coses, vam pensar que el millor, per a nosaltres, seria que poguéssim escriure els nostres pensaments i emocions amb la veu en off d'algú altre per tal que, com deia el meu pare quan es preparava algun acte on havia de parlar, la cosa tingués ritme.

Té pebrots que estem fent allò que ell tant estimava: escriure, explicar històries, a vegades inclús provocar. Així que baixeu les expectatives i no us emocioneu abans de temps, perquè intentar estar a la seva alçada en aquests termes només pot acabar d'una manera: morint en l'intent.

Suposo que totes les coses que aquest bon senyor estar llegint en aquest moment ja les deueu saber, però quin millor moment ara que esteu tots per compartir-les, recordar-les i per què no, riure-les també.

El meu pare, en Josep Maria, o el Canalías com molts el coneixíeu, va néixer un 26 de Juliol del 1951 al Prat de Llobregat, en una família humil i treballadora. El seu pare, el Josep i la Madrona van triar aquesta ciutat per formar la nostra família paterna, juntament amb el seu germà gran, l'Albert, i la Maria Dolors, la nena per als de la família.

El meu pare va venir a aquest món amb presa, amb rapidesa, amb vitalitat com moltes de les coses que feia a la seva vida. Ens explicava que al néixer abans de termini havien d'anar donant-li la volta al llit per tal que no se li aixafés el cap.

Aquest cap que va anar creixent i que el va portar a anar descobrint les seves passions. El periodisme sens dubte, una passió que va poder anar exercint tota la seva vida com una mena de hobby gairebé professional.

L'altre, la MariCarmen, o la Cuchana, com la coneixem a casa, pel mot del meu avi matern al que se'l coneixia com a Cuchán.

Aquesta trobada entre els meus pares va ser del tot menys usual. Em guardaré els detalls però sempre podreu consultar una de les fonts allà presents i un dels causants d'aquesta unió. El seu gran amic Alfredo, o el gran Boc com recordo que l'anomenava des de petits quan parlaven per telèfon.

Una amistat autèntica, genuïna i de molt d'amor. Es referia a ell com "el meu altre germà". Una amistat i una vida unida per la passió per la premsa local al cap del Delta i l'amor per la illa de Menorca on solí-ien compartir dies plegats a l'Agost.

Parlant del Delta, sempre recordo les tardes dels diumenges on preguntàvem: que fas papa? I ell responia sense treure la mirada de la seva màquina d'escriure, al principi, i el seu mac, al final: escrivint l'article del Delta. Us he de confessar que en aquests últims anys més d'un cop m'havia dit: de què collons parlo aquest mes?

M'acabo d'adonar quin pes i espai ha tingut el Delta en la vida del meu pare, de fet encara no he mencionat ni una paraula d'allò a què es dedicava professionalment. Bé, tots ho sabeu, però per als despistats us ho remarco: era l'amo dels departaments de logística. Primer, a la Sanyo i després, en una companyia molt més dolça per a la meva germana i per a mi: la Ferrero Rocher. Encara recordem el primer dia que va portar capsas i capsas de bombons i xocolatines i encara tota la família maleeix el dia en què es va jubilar, Els lots de Nadal amb productes Ferrero era del més esperat per tots.

Així era ell, una persona dolça, cari-

nyosa, també amb geni i bons rampells (duraven poquet). Potser més semblant a un Mon Cherrie que a un Ferrero Rocher.

Al meu pare li agradaven coses molt normals: llevar-se a les 6 del matí per anar caminant a la platja del Prat, gaudir dels fills i nets, i perdre's a la carrera per els carrers d'aquesta ciutat a tota velocitat. Quantes vegades he escoltat amb 5 minuts de diferència: òstia, he vist a ton pare a l'onze de Setembre, i als pocs minuts a un altre: acabo de veure el teu pare a la plaça de Vila. Ja us he dit que va venir ràpid i amb pressa. Els que va intentar seguir

“El meu pare va venir a aquest món amb pressa, amb rapidesa, amb vitalitat com moltes de les coses que feia a la seva vida”

“Encara recordem el primer dia que va portar capsas i capsas de bombons i xocolatines i encara tota la família maleeix el dia en què es va jubilar”

el seu ritme sabeu del que us parlo. Gaudia acompanyant ma mare al Mercat, bé, esperar-la esmorzant a la Cova o petant la xerrada amb els seus "col·legues" a la Granja.

També tenia aficions més peculiars: els avions. Quan venia algun amic nostre de fora de Barcelona, us penseu quin era el primer destí turístic que proposava? S'accepten apostes: la Sagrada Família, el Parc Güell, el barri Gòtic? NOOOOOOO,

era l'aeroport del Prat!!!!. Estava molt orgullós de la seva ciutat i de formar-ne part. Tornant als avions, va comprar varis sintonitzadors per saber on anaven i d'on venien els avions que per aquelles èpoques encara es podien veure i escoltar des d'un 6è. la de l'Avinguda Verge de Montserrat.

Una altra cosa, encara més estranya que els avions: els plens de l'Ajuntament (m'ho passo teta, deia).

I què dir de Menorca!! Un dels seus grans descobriments en els darrers anys. Era un fixe de l'illa i no van ser pocs els estius on vam anar plegats la família. La meva mare em confessava què orgullós estava de poder-nos convidar alguna setmaneta a l'any. Probablement, una de les setmanes més esperades per tots nosaltres i sobretot, els més petits de la casa. Encara no havíem gairebé tornat i els petits (la Mia, el Xavi i l'Abri!) feien d'emergents grupals familiars: avi, l'any que ve hi tornarem?

En fi, podria estar hores i hores parlant d'una de les persones que més he estimat a la meua vida i a les que de ben segur ho seguiré fent; però amb tota certesa que el Canalías ara està en algun lloc pensant: estàs parlant massa i no estàs dient res.

Com us he dit, va arribar ràpid i ha marxat de la mateixa manera, ràpidament, com una bala. Estic bastant segur que ell estava satisfet amb el que havia fet en la seva vida i que no tenia gaire retrets a fer-se, però si pretenia que el seu oblit fos ràpid, no ho aconseguirà perquè ja ens ha marcat per sempre més.

Se'n va un dels grans.

Vola lliure, Canalías!!!!

Gràcies, Josep Maria; gràcies, Canalías

Un bon diari, va deixar dit el dramaturg i periodista Arthur Miller, és una nació conversant amb ella mateixa. I això és el Delta des del 1977: un espai en el qual es troben veus diverses per explicar i opinar sobre l'esdevenir de la nostra comunitat, del Prat.

I ho és gràcies a la vocació i la dedicació de persones com en Josep Maria Canalías. Un pratenc apassionat. Sempre recordarem en Josep Maria agràits per com va contribuir a millorar, a fer progressar, aquesta obra col·lectiva que és el Prat. Des de molts fronts, i molt especialment des de les planes del Delta. I sempre recordarem en Ca-

nalías, com tants el coneixíem, no només pel què va fer per la ciutat, sinó per com ho va fer: amb energia i empena, amb optimisme, i sempre amb un somriure.

"Aquesta és només una etapa en un camí que desitgem que sigui molt llarg", escrivia en Canalías a la seva darrera carta al director, la del mes passat, per celebrar que el periòdic, distingit amb el Premi Ciutat del Prat el 2013, arribava a les seves 500 edicions. Fer realitat aquest desig seu serà un gran homenatge al seu llegat.

Lluís Mijoler

Alcalde del Prat de Llobregat

Josep Maria Canalías

Ara mateix li plantejaria al Josep Maria moltes qüestions, ell que precisament em deia sempre a mi que jo era per a ell com un germà. Perquè la veritat és que ens ha deixat molt aviat, massa aviat... amb els projectes que encara teníem al cap per poder dur a terme.

Amb ell ja havíem viscut frec a frec i amb la il·lusió de la joventut, els inicis de la premsa local: el “Portavoz Prat”, que al final, va acabar emmudit per les disposicions polítiques no democràtiques de l'època.

Però durant la dècada dels setanta del segle passat, amb ell i també un bon nombre d'amics pratencs compromesos, regatejant les normatives engegàrem el projecte del periòdic “Delta” sota l'aixopluc legal d'una associació cultural. El primer número va ser al desembre del 1977 i el número 500, el mes passat, setembre del 2023

Amb “Delta” al carrer, el Josep Maria i jo donarem el suport al Jaume Monés per tal que amb totes les vicissituds que vulgueu, no manqués mai a la ciutat un mitjà de comunicació fet i cuit a casa, amb un objectiu principal, com bé deia el molt estimat Josep Maria en la seva darrera columna de la “Carta del director” del propassat setembre: “Delta’ ha estat una mena de notari de l'evolució de la nostra comunitat i territori. Però aquestes 500 edicions és només una etapa en un camí que desitgem que sigui molt llarg. Volem continuar sent-hi”.

Vull deixar testimoni que els darrers anys -uns quants- a “Delta” hem viscut i desenvolupat amb el Josep Maria una carrera de llarg recorregut i hem anat ell i jo en una bicicleta “tàndem”, aquella que té dues rodes i quatre pedals, aquella on hi ha dos

Josep Maria Canalías i Alfredo García Vela, amb el reconeixement que l'ACPC va fer a Delta pels seus 45 anys de trajectòria en el transcurs de l'assemblea de l'entitat que es va fer a Sant Cugat del Vallès el passat maig

cors però ha d'haver-hi només un sol batec per maximitzar el rendiment. Sense obviar, és clar, la pinya -transcendental- dels membres de la redacció del periòdic i dels de la junta de l'associació. I tot per omplir la memòria històrica de la ciutat: propostes ciutadanes, anàlisi política, actes culturals, actes populars, actes esportius (la “Cursa Delta”), actes de reconeixement (com per exemple, la nostra aportació des de fa molts i molts anys, a la “Nit de l'esport”, amb el premi “Delta” de reconeixement a una trajectòria esportiva), col·laboració amb entitats posant les pàgines del periòdic a disposició de la ciutadania... I ara, el Premi de poesia “Pau Vallhonrat”- 1ª edició (que

justament s'ha creat per commemorar les 500 edicions de “Delta”), en el que el Josep Maria -sobretot- i tots els demés membres de l'Associació i de la Redacció, hem posat la màxima il·lusió i tot el nostre saber fer.

El Josep Maria ha deixat el llistó molt i molt alt. Haurem de treballar de valent per seguir l'itinerari. Però hem de ser coratjosos i també agraïts i tirar endavant amb força fixant-nos en el seu referent. Segurament no ens perdonaria que no ho fèssim.

Alfredo García Vela

President de l'Associació cultural “Delta del Llobregat”, editora del periòdic DELTA

“Pots estar orgullós d'haver sigut un mestre”

He rellegit més de vint vegades la teva última columna al Delta 500. I no me'n sé avenir que no et tornaré a llegir mes o a saludar-te pel carrer i preguntar-te sobre algun tema local o per Menorca o per la vida.

Em vas conèixer des de petit, al ser company de classe de la Maria, i sempre recordaves que en un aniversari d'ella a casa teva, (on no hi faltaven mai els ous Kinder) em vaig posar a llegir el diari que tenies a la taula i et vaig dir que volia ser periodista. Tu em vas respondre que ho eres, i amb sis anys vaig conèixer el primer periodista de veritat.

Amb el pas del temps em vas acollir

al Delta amb 16 anys, tractant-me com un adult més de la redacció, a qui consideràvem també família. Discutíem pels temes i el seu enfocament, i posaves seny a les gamberrades que et plantejàvem el Javi i jo en aquelles reunions eternes dels dimarts a la nit al local del carrer Castella.

Sé que no et va sentar bé que deixés el Delta per marxar a la ràdio, però amb el pas dels anys et valg convèncer per que fossis tertulià al Planeta Prat. M'interessava que la teva opinió s'escoltés encara més, i sé que t'agradava tant que fins i tot et saltaves hores de feina per venir a la ràdio. Sempre he

notat el teu suport professional i personal en totes les tasques que he dut a terme, i fins i tot vas ser dels primers en escriure'm per la meva nova situació laboral.

La passió, temps i diners que has abocat al Delta només ho podeu quantificar l'Alfredo i tu. Però si que t'asseguro que pots estar ben orgullós d'haver sigut un mestre i referent per tots els que hem passat pel Delta i hem treballant amb tu. Et trobarem a faltar, Josep Maria.

José David Muñoz

Periodista

Mai res no serà igual

No solament no m'ho hagués imaginat mai sinó que, a més, no se'm fa creïble haver d'escriure aquest text. Silenciosament, molt aviat, massa aviat... ens quedem orfes d'un referent, del Josep Maria Canalías, amic de l'ànima. Per a mi ha estat un benestar i una satisfacció òptimes haver compartit amb ell -gairebé vint anys- una il·lusió, una passió i una lluita que neix des de joves i que ara s'aixopluga sota un paraigües la tela del qual estava bastida d'amistat i de confiança profundes, d'aquelles que se simbolitzen quan camines l'un al costat de l'altre, quan comparteixes fins i tot els silencis.

Com bé deia ell en la seva darrera columna de "La carta del director", de l'edició número 500 de "Delta" (columna que, tot sigui dit de passada, serà irrepètible): "Volem continuar explicant-vos el batec de la ciutat"

Per a ell, el periòdic "Delta" era una aventura permanent, d'aquelles que promouen l'aprenentatge continu. I, a més, aquest tarannà el contagiava als que tenia al seu costat: la redacció, els amics, els pratencs i les pratencues. Jo estava sempre disposat a aportar-li el meu ajut (a ell i al periòdic, és clar) no ja mirant el que es dona o es fa sinó com una permanent disposició de cor. Precisament, el dissabte dia 16 de setembre prop passat, quan vàrem anar ell, l'Alfredo García i jo a la "Fundació catalana de l'Esplai" on tenia lloc la 8a. Trobada de Centres de Estudis del Baix Llobregat en honor i com a commemoració comarcal del centenari del naixement del Dr. Jaume Codina, em va fer el que ha estat l'últim suggeriment seu -em resulta molt dolorós el recordar-ho-, a manera de pregunta: -Escriuràs la crònica d'avui, Vicenç, per a la web? -Sí, Josep Maria, no et preocupis, així serà.

Persona autoexigent i exigent, escoltava i et raonava les seves respostes i donava rellevància a l'interlocutor. Però, això sí, posant en tot moment per davant l'esperit essencial de la comunicació en el periodis-

El seu temperament et donava eines per a l'aprenentatge però, en tot cas, ell tampoc no defugia mai de ser alumne

me, que no és altra cosa més que la voluntat d'entendre's. Havia predicat sempre que val més un bon exemple que un gran gest, i que les pàgines del periòdic "Delta" havien de traspuar les emocions, vivències i experiències de la gent. Al cap i a la fi, la paraula és com un corró laminador que allarga els sentiments.

Per a mi -i segur que per a moltes altres persones- l'absència tan sobtada del Josep Maria ha estat una forta sacsejada. Perquè, és clar, el seu periscopi, el seu sext sentit per "olorar" i "veure" allò que es cou lluny del relat com a quelcom interessant per a les pàgines de "Delta", ens va fer mal acostumar. El seu temperament et donava eines per a l'aprenentatge però, en tot cas, ell tampoc no defugia mai de ser alumne. De tota manera, la capacitat que tenia per captar o desenvol-

lupar un tema de la ciutat que pogués ser interessant per al periòdic, era molt ràpida, elèctrica, clarivident. Era el viu exemple d'aquella definició impressionant d'Einstein: "La ment és com un paraigües, només funciona si està obert". I la seva ment sempre estava molt oberta.

Per això deia jo abans que la seva columna "La carta del director" resulta irrepètible, i per això també he encapçalat el meu escrit dient que "Mai res no serà igual".

Però, això sí, la tasca continuarà i "Delta", també. Només refereixo, per acabar, una il·lusió gran que el Josep Maria tenia per al dia del lliurament de guardons del Premi de poesia en català "Pau Vallhonrat", que s'ha creat precisament per commemorar les 500 edicions de "Delta". Ho farem en memòria seva tot el millor que puguem i sabrem. Segur. I la seva estimada família, amb la seva esposa Mari Carmen, els seus fills Oriol i Maria, les seves netes Abril i Mia, el seu net Xavi, la seva jove Olga i el seu gendre Xavi, i el seu germà Albert i la seva germana Mª Dolors, en seran testimoni.

Vicenç Tierra

Molt a agrair-te

Estimat Canalías, aquests dies la premsa escrita es queda muda i la nostra ràdio local -també casa teva- sona trista per la teva sobtada marxa. Els mitjans de proximitat tenen molt a agrair-te per la teva passió pel periodisme local, per la teva inquietud i curiositat constant, pel teu coneixement i, en definitiva, per la teva estima

per aquesta professió i per la ciutat.

Et recordarem sempre pel teu tracte afable, agradable, respectuós. Uns valors ben defensats a la publicació Periòdic Delta, que em va obrir les portes fa ja disset anys amb tu com a director i de la que tant he après.

Una abraçada a tot l'equip d'aquesta

publicació amiga. A familiars i amics. Et trobarem a faltar, tot i que la crònica no acabi amb el punt final. Queda l'empremta; queden els bons records.

Imanol Crespo Martínez

Director-Gerent de
El Prat Comunicació SL

El camí que ha fet tot caminant en Josep Maria Canalías

MM'acaba de donar la notícia de la mort de Josep Maria Canalías, l'Alfredo Garcia Vela, amic d'ambdós i president de l'Associació editora del periòdic "Delta". M'agafa com qui diu fent les maletes per viatjar. No podré ser a l'acte de comiat. Em demana un escrit i m'hi sento obligat per una llarga relació d'amistat amb tots dos i el temps intens que vam compartir primer en el periòdic "Prat" i més endavant al "Delta", veient morir el primer en mans dels poders fàctics i fent néixer el segon quan ja s'albirava la democràcia.

Haver compartit aquells moments tan crítics produeix una notable afinitat; és com el fet d'haver lluitat a la mateixa trinxera, diuen que neix una amistat per sempre. El nostre era un front per les llibertats, aprofitant les esclertes que deixava el sistema, especialment després de la llei de premsa generada pels aperturistes que obria la censura a la responsabilitat personal dels directors de les publicacions. Jo que el 1960 havia dimitit de la direcció de "Prat" davant la imposició d'agafar un carnet de la Falange, n'era redactor en cap quatre anys després (sota el carnet i la direcció de Jaume Monés) amb un objectiu, que es va complir: convertir la revista quinzenal en setmanari.

El projecte va atreure un grup de joves inquiets i força brillants que, posteriorment, van tenir unes destacades trajectòries professionals, com va ser el cas del propi Josep Maria. En aquells moments, el col·lectiu va tenir el valor de pronunciar un no unànime davant del màxim poder municipal, negant-se a col·laborar en un periòdic que havia estat decapitat per exercir-ne un control absolut.

Encara no s'ha explicat aquesta pàgina del periodisme local, tan significativa i exemplar en aquell moment. Quan el fet s'hagi historiat, es veurà com el "cop d'estat" es va girar contra els propis autors, produint un efecte expansiu. Alguns redactors vam ocupar les corresponsalies de la premsa de Barcelona i el que només tenia dimensió local, va tenir ressò arreu de Catalunya. Deixo la relació de noms a la consideració de l'historiador que ho analitzi, fent l'excepció obvia de Josep Maria Canalías que va destacar amb la publicació d'unes cròniques tan valentes com rigoroses a les pàgines d'*El Correo Catalán* i a la agència Europa Press, coincidint amb la seva formació a l'àmbit del periodisme radiofònic.

Fracassat l'intent de control de la redacció del periòdic "Prat", aquest va deixar de publicar-se pocs mesos després. En acos-

“En Josep Maria ha consolidat el periòdic arribant al mig miler d'edicions, ja molt a prop del mig segle de vida, constituint una pàgina d'honor del periodisme pratenc i comarcal”

“El nostre era un front per les llibertats, aprofitant les esclertes que deixava el sistema, especialment després de la llei de premsa generada pels aperturistes”

tar-se la democràcia, ja mort el dictador, bàsicament el grup de redactors de "Prat", vam promoure la creació d'un nou periòdic, al que vam posar el nom de "Delta" per la inicial vocació comarcal del projecte. El propi Canalías, en la que deu haver estat la seva darrera "Carta del Director", justificant l'edició número 500, definia d'aquesta manera el moment: "Les campanes tocaven a morts per la dictadura, i estàvem convençuts que, extingida aquesta, començaria una època de grans transformacions socials, polítiques, econòmiques..., que farien un gir copernicà a la situació d'aquells moments que, inevitablement, afectarien al conjunt de la ciutadania de l'Estat, també a la pratencia. I volíem ser-hi per explicar-ho públicament".

Com sempre, l'article apareixia a la columna dreta de la tercera pàgina, aquesta vegada titulant-lo "Volem continuar sent-hi", al costat de l'editorial que glosava l'edi-

ció 500. Ha tingut el seu mèrit arribar-hi, especialment per les dificultats actuals del periodisme imprès sobre paper. Amb en Josep Maria hem compartit la passió pel periodisme i la lluita per les llibertats col·lectives. Entre els meus records de lluita, hi ha un telegrama seu enviat des de Mallorca, on feia el servei militar; "Caminante no hay camino, se hace camino al andar", deia utilitzant una famosa cita del gran Machado, que reposa a l'exili de Cotlliure. Em felicitava per l'èxit en una d'aquelles "lluites compartides" que ha rememorat Omnium Cultural. Seixanta anys després guardo el seu telegrama com si fos un tresor.

En el cas de "Delta", jo vaig dirigir les primeres cinquanta edicions publicades entre el 1977 i el 1982, moment en que les meves obligacions institucionals van fer necessària la creació d'un triumvirat directiu format el Josep Maria, l'Alfred Garcia Vela i Jaume Monés, per tal d'assegurar la continuïtat. Succeint en Jaume Monés i sent president de la societat l'Alfred Garcia Vela, en Josep Maria ha consolidat el periòdic arribant al mig miler d'edicions, ja molt a prop del mig segle de vida, constituint una pàgina d'honor del periodisme pratenc i comarcal. El fet que "Delta" sigui la publicació degana de la premsa del Baix Llobregat, demostra l'enorme dificultat del camí que vam iniciar el 1977 i que, sota la direcció de Josep Maria Canalías i Balletbó, s'ha consolidat a un espai socialment i políticament complicat per la voluntat de fer periodisme independent. Algun dia s'hauran d'explicar els equilibris que s'han hagut de fer per sobreviure. Ara mateix, ningú no pot dubtar que ha estat meritori el camí que ha fet el meu bon amic, tot caminant.

Pere Baltà

A José María Canalías

Siento una gran tristeza al realizar este artículo. Cuando recibí un email comunicándome que había fallecido Canalías sentí el típico escalofrío de una noticia triste e inesperada.

A José María le conocí hace muchos años y hemos tenido contactos permanentes. Incluso unos cuantos amigos, tuvimos que aplazar un desayuno de los que hacíamos normalmente para esperar a que recibiera las pruebas médicas y un hipotético tratamiento. Lamentablemente, eso no pudo ser. Son circunstancias que muchas veces pasan en la realidad de nuestra vida.

Aprendí muchas cosas de José María, y sobre todo compartimos esa forma de pensar que el acuerdo y la discrepancia no pueden socavar nunca nuestra amistad

personal. Lo aplicó siempre a su vida.

Para los pratenses nos faltará ese escrito que como director de la revista DELTA nos hacía reflexionar sobre la realidad de nuestra población. Lo escribía desde su concepto de libertad, pues para él ser libre suponía perder el miedo incluso a la crítica.

El Prat ha perdido una persona que para los que hemos estado cercanos a él, lo considerábamos un lujo de nuestra existencia.

Es difícil contar tantas anécdotas compartidas. Lo echaremos en falta, especialmente su familia, pero intentaremos hacerlo con tristeza, pensando en el futuro con su recuerdo.

José María Mesa Parra

No tocava, tan aviat

La noticia de la mort del Director del Periòdic DELTA, Josep Maria Canalías, el passat 10 d'octubre, m'ha deixat sense alè. Ha estat per a mi totalment inesperada. Ens quedaven moltes notícies i molts Gent del Prat per escriure i pactar i també molts records per rememorar. Havíem estat veïns durant molts anys i el meu sogre i el seu pare feien llargues xerrades al taller de reparació de bicicletes d'aquest del carrer de Catalunya. Amb tu, Josep Maria, compartíem l'afició per les lletres i també el respecte de l'un cap a l'altre malgrat tot i que algunes vegades no coincidíem massa.

Mai no t'agrairé prou que em facilitessis la meua continuïtat, després de jubilada de la meua professió, el periodisme, que per a mi també és passió i devoció. Tenir la possibili-

litat de continuar escrivint i fent entrevistes, cosa que a mi sempre m'ha apassionat, ha estat i és un gran plaer que mai, Josep Maria, mai no t'ho he pogut agrair del tot. Ara, un cop ja no hi ets, no sé si em veuré en cor de continuar fent-ho perquè tu, Josep Maria, ja no hi seràs i res ja no serà el mateix.

Has marxat massa aviat i no tocava. Ens quedaven moltes notícies i Gent del Prat per fer, pactar discutir i al final publicar al Periòdic DELTA, el teu fill que l'has fet gran però que ara el deixes orfe igual que ens deixes orfes a tots nosaltres.

Estic segura que algun dia ens retrobarem tots junts per discutir els temes del DELTA.

Marga Solé
Periodista

Otro camino más lejano

Conozco a Jose Maria Canalías desde hace más de 70 años. Fuimos vecinos con pared de por medio en el Patio de las Conductoras de la calle Catalunya durante nuestra infancia.

Cuando era corresponsal del Correo Catalán, yo era del Tele/Exprés y nos pasábamos las noticias. Asistimos a centenares de plenos municipales franquistas y denunciábamos las actuaciones caciquiles del alcalde José Lloret Noya.

Fuimos compañeros en Amics del Prat

y también en la fundación del Periòdic Delta.

Y como no podía ser de otra forma, asistimos a los plenos municipales y seguimos mano a mano el acontecer de la política municipal.

Pero ahora José María ha cogido otro camino más lejano y nos deja huérfanos de su acontecer literario y periodístico.

Nunca te olvidaremos amigo.

Juan Miñarro

Hasta luego, amigo

Aún no puedo dar crédito de la noticia. Se me hace raro ver tu foto en un primer plano anclada en las redes sociales del Delta. ¡Con lo poco que te gustaba salir en las fotos! Siempre decías lo mismo: “Cortarme que soy poco fotogénico”, y algo de razón tenías, no te lo voy a negar. Te has ido en un suspiro, enseguida, sin despedirte. Te has marchado muy pronto amigo. Aún te quedaban muchas “Cartas del Director” por escribir y muchas discusiones y debates que tener en las reuniones de redacción.

Recuerdo aquellos momentos de agobio, de no poder llegar a todo, cuando compartías tu trabajo con la dirección de Delta, tras sustituir a nuestro gran amigo Jaume. Me acuerdo también de tu jubilación, cuando empezaste a saborear tu faceta de periodista dirigiendo Delta, a pesar de que en casa, en especial a mis hijos, les dio algo de pena, ya que dejaron de llegar a casa aquellos megatarros de Nutella que me dabas para ellos coincidiendo con la Cursa Delta Prat. Añoraré también esos paseos hablando del

presente y del futuro del Delta y de cómo bajar los kilos de más. Tú me acompañabas hasta casa y me decías: “No tengo prisa, no te preocupes, así ando un poco y cumplo con los pasos que tengo que dar hoy”. Pero sobre todo echaré mucho de menos tu sinceridad, la generosidad que siempre tuviste conmigo, tus firmes valores y –cómo no– tus conversaciones en la distancia corta junto a nuestro gran amigo Alfredo. Josep María, te echaré mucho de menos. Sin duda, el Delta y El Prat, te echarán en falta. Nos costará tirar adelante. Hasta siempre querido Josep María. Un abrazo, compañero y amigo. Q.E.P.D..

Toni Espigares

La família Delta

Estrany, això d'escriure sabent que no llegiré el teu comentari. Alimentàvem la nostra relació a distància gràcies a les publicacions de tots dos, i al que aquestes ens despertaven. També l'alimentàvem en la proximitat gràcies als nostres vermuts en l'Artesà, als quals ens havíem convertit en assidus des que, curiosament, i gràcies a la pandèmia, ens retrobem.

La trucada del Javi de fa uns dies, del tot inesperada i inoportuna (hi ha situacions que mai ens vindran bé), va venir a fer-nos sentir una mica més orfes; sense importar l'edat. Hi ha dies en què les persones amb les quals hem crescut (de tantes maneres) ens converteixen en majors; amb el que tot això suposa. Hi ha dies, i després està aquell 10 d'octubre.

Neus va dir "mala cosa quan les persones que t'han acompanyat tota la vida comencen a anar-se". I és que són ja moltes les dècades de compartir vida, de ser la gran família DELTA que som! El Javi també et trobarà molt a faltar: ara per fi podrà sortir sempre vencedor d'aquests duels intel·lectuals als

quals només vosaltres dos podíeu batre-us!

Podria dir que trobaré a faltar els teus petits i incisius ulls, la teva manera elegant, però aguerrida, de galant amb americanes un parell de talles més grans amb les quals et recordo arribar a la redacció sent jo poc més que una adolescent, o les teves mans, aquestes mans eternament joves, inquietes, amb les quals deies tantíssim, com un director d'orquestra amb la seva batuta; tu amb ploma en mà.

Però la veritat és que penso en com, tant tu com el Jaume, ens heu despertat aquestes ànsies de devorar la vida, el coneixement, del nostre inconformisme i les ganes de més. Tots ens sentim immensament feliços i afortunats de saber-nos part de la família DELTA, de la que tu ets progenitor, sense importar la distància física o temporal. Avui el meu xin és per tu, Canaliás, per aquesta insatisfacció vital que ens porta a continuar buscant-li el sentit a tot, sense la necessitat de trobar-lo. Gràcies, et trobo a faltar.

Mari Carmen Moro

Gràcies per un gran servei

M'he assabentat de la mort del vostre director Josep Maria Canaliás.

En nom de la Junta que presideixo i en el meu propi, lamentem sincerament la seva mort i així ens agradaria que ho traslladessis a la seva família i a totes les persones que fan i han fet possible El Periòdic Delta del Llobregat. Ha estat gràcies a professionals com en Josep Maria Canaliás que Catalunya ha teixit un sistema propi de

publicacions comarcals, en català, que són referència ineludible per entendre la diversitat i la pluralitat del nostre país.

Persones com ell fan que estimem i valorem la nostra feina al servei dels nostres lectors i del nostre territori.

Molta força,

Francesc Fàbregas i Bonet
President Premsa Comarcal

Quin orgull haver-te tingut d'amic!

Han passat uns dies i encara no me'n sé avenir, Josep Maria. La teva amistat m'ha deixat una petjada profunda, molt i molt profunda, a banda de compartir, també, tantes coses del DELTA.

Vaig estar uns anys desvinculada del DELTA, però quan tu i l'Alfredo em va dir si us podia donar un cop de mà, vaig ser incapaç de negar-m'hi, tot i les dificultats que sabem que podien sorgir. Més endavant, em vas dir si podia ajudar també en la versió web i, novament, no em vaig plantejar ni dubtar-ho. Hi havia una qüestió que va ser determinant: ambdues coses ens durien a estrènyer més l'amistat personal tant amb tu com amb l'Alfredo, des d'aquella ja llunyana dècada dels 80, quan vam coincidir al DELTA per primer cop, en una redacció formada per un munt de persones, tantes que sovint fèiem les reunions a porta oberta, fins i tot a l'hivern, perquè gairebé no hi cabíem al local, una redacció que dirigia l'enyorat Jaume Monés, un home honest, íntegre i tan estimat com tu mateix.

Els darrers anys hem estat parlant pràcticament cada dia, a vegades tres i quatre cops. I no només del DELTA: el Prat, l'actualitat del dia, el Barça... les respectives famílies i els amics, molts dels quals compartíem.

La teva discreció i el nul afany de protagonisme han estat molt importants en la teva etapa com a director: molta feina es fa, i s'ha de fer, gairebé des de l'anonimat. Per això vull explicar una de les darreres decisions que vas prendre. Quan a inicis d'aquest estiu tu, l'Alfredo i el Vicenç em va explicar que estàveu preparant el concurs de poesia coincidint amb el número 500 del DELTA, va sorgir com a possible tema del mes de setembre d'enguany justament dedicar-ne unes planes especials de commemoració. Et vam comentar que, com a director, hauries de fer una peça entre la informació, i vas dir que no, que no calia. Vam insistir i només vas acceptar a fer-ho des de la teva "Carta del director". Cap dels quatre ens hauríem pogut imaginar que seria la darrera. I encara continuem immersos en aquest malson de la teva marxa.

El darrer dia que vaig parlar amb tu, tres o quatre abans que te'n anassis, ens vàrem acomiadar fent broma i rient i et vaig dir que volia donar-te una forta abraçada. No ha pogut ser i no saps com em dol. Només em consola una mica pensar que tot allò en què creia la meva mare sigui veritat i que algun dia ens tornem a abraçar. Adéu, estimat AMIC.

Glòria Escrig Ortiz

Condolències per la mort de Josep Maria Canaliás, director del periòdic 'Delta'

Benvolgudes, benvolguts,
En nom dels Mitjans de Comunicació de l'Hospitalet i en el meu propi us volem mostrar el nostre escalf i recolzament amb motiu de la mort -tan sentida- d'en Josep Maria Canaliás.

Us fem arribar tot el suport en aquests moments tan difícils i estem a la vostra disposició per a qualsevol cosa que pugueu necessitar.

Us saludem ben afectuosament,

Óscar Sánchez Martín

Director Mitjans de Comunicació de L'H

Des del quiosc...

Hola. Les envío mis condolencias por la pérdida de vuestro director. Que en paz descanse. Por favor, transmítelo a sus familiares y a todo el staff del periódico.

Germán (QUIOSC JAKI)

Una abraçada

Rebeu tot l'equip de "Delta" el meu més sentit condol pel traspàs d'en Josep Maria, i amb el prec que el feu arribar

a la família.

El trobarem a faltar, però estarà sempre en el nostre record. Una persona admirable.

Una abraçada i a la vostra disposició. Ja parlarem.

Pere Rodríguez Darnés

Pena afegida

El meu condol per la mort de Josep Maria Canaliás. A la pena s'hi afegeix que és una edat que no toca.

Joan PUIGMALET

Molt més que feina

Lamentem molt la mort del Sr. Josep Maria Canaliás, que en aquests moments deu ser molt dolorosa per a tot el vostre equip i us expressem el nostre condol.

Les pèrdues de les persones amb qui compartim molt més que la feina deixen un record per sempre més.

Una abraçada!

A reveure,

Dolors Siles García

Directora del Centre de Normalització Lingüística El Prat de Llobregat

L'equip del DELTA, des de la més profunda tristesa, volem expressar el nostre condol a la família i les amistats del Josep Maria. El trobarem sempre a faltar a les nostres reunions, sopars i vermutos de redacció. Que els bons moments perdurin per molts anys en les nostres memòries.

Edició tancada amb èxit, Josep Maria

Conflictes enquistats

En diem conflictes enquistats als que duren anys i anys. El de l'Orient Mitjà n'és l'exemple per excel·lència. Ve de milers d'anys abans de Crist (aC); va reviscolar amb força després de 1948, i ara mateix estem en mig d'una guerra ferotge que ens fa tremolar. Les armes són cada cop més destructives i els avenços comunicatius ens ho mostren gairebé a l'instant en què exploten.

Els darrers 75 anys que és un temps que està a l'abast de moltes persones, aquesta guerra ha esclatat una i altra vegada, o millor dit, ha estat latent, sempre viva. Ara fa 40 anys dels acords de Camp David, signats per Anwar el Sadat i Menajem Beguin, auspicats pel president estatunidenc, Jimmy Carter. I en fa 25 dels acords d'Oslo, entre Shimon Peres i Yasser Arafat, amb el vistiplau del president Bill Clinton i la presència de Isaac Rabin. En ambdós casos els acords van ser reconeguts amb el Premi Nobel de la Pau. Val a dir que, tret d'aquesta glòria, no van fructificar i, fins i tot, la major part dels protagonistes implicats directes, van ser assassinats: Anwar el-Sadat, Yasser Arafat, Isaac Rabin. Curiosament, Jimmy Carter ha complert 99 anys i Bill Clinton segueix amb les taques postpresidencials. Per contra, l'actual president d'Estats Units, Joe Biden, que segueix sent el guardià major de tres quartes parts del món (o actua com a tal), només ha ofert armes, i a una de les parts. Cap paraula ni gest a favor de la contenció o de la treva, tot i ser del partit demòcrata com els presidents abans citats. Molt poderós és el lobby de l'armament que s'està fent d'or en aquesta segona desena del segle XXI.

Avui sembla un conflicte sense sortida, perquè s'han fet molts esforços sense aconseguir millorar. En canvi, no hi ha altra manera de resoldre qualsevol afer que el pacte a través de la negociació. L'anihilació d'una de les parts és, per damunt de tot, un crim de lesa humanitat que, a més, és inútil, perquè sempre en resta la memòria. El segle XX ens ha donat prou exemples d'aquests intents d'extermini. Cal constatar doncs que només negociar pot ser efectiu, per més que calgui tornar-hi. Això sense oblidar que tot pacte significa pèrdues per ambdues parts. Aquest i qualsevol conflicte, fins i tot els de família, s'han d'encarar des d'aquesta perspectiva: l'intercanvi per la pau.

MANOLITA SANZ

Enhorabona, felicitats... i tristor

Avui és un d'aquells dies que fa patxoca escriure, que ho fas amb alegria doncs toca repartir una sentida felicitació a dos, podríem dir, institucions emblemàtiques del Prat que han destacat aquest final de setembre recent passat. En primer lloc, en llegir el periòdic DELTA, fora immensa l'alegria en rebre el missatge de les 500 edicions assolides el mes de setembre. Una llarga trajectòria des de final de 1977, quan aquell grup de pratencs de soca-rel, pratencs de cor, varen poder iniciar la tasca d'editar el primer número del periòdic. No cal fer esment que DELTA ha hagut de sobreviure al llarg de la seva vida a diferents, i dures si més no, circumstàncies que se'ns dubte l'han enfortit i encoratjat a seguir sempre endavant com a periòdic independent i guardonat, que ha estat a l'alçada en tot moment, i compromès en l'oferiment d'una informació fidedigna del que esdevé en el poble en el seu dia a dia. No faré pas ara una anàlisi exhaustiu del què s'ha fet, com s'ha fet, perquè s'ha fet... doncs amb la informació que se'ns ofereix en aquest darrer número, resta prou clar quin ha estat i és el seu tarannà.

En Josep Maria Canalias (restem plens de tristor pel seu sobtat traspàs, però sempre mantindrem presents el seu record i saber fer) ens ho deia ben clar en la seva darrera Carta del Director: "DELTA ha estat una mena de notari de l'evolució de la nostra comunitat i territori". Però jo hi veig, a més, una especial vessant que té el periòdic, que és la de ser de total proximitat, la mateixa del tarannà que ens oferia en Josep Maria. És quelcom que sentim com nostre, ple de familiaritat, i així ho hem viscut ja des d'aquell llunyà 1977. No cal dir que ha estat testimoni privilegiat de tots els esdeveniments que han sacsejat al poble, tant els positius com els negatius, informant sempre

i en tot moment de forma fidedigna i amb el rigor que mereix posar aquesta informació a l'abast del poble. Moltes felicitats a tot l'equip, passat i actual, del DELTA i molts d'ànims, amb el meu sincer condol en aquest moment, per seguir endavant en l'engrandiment del periòdic. 500 números fan que sigui un periòdic que s'ha fet gran, però per sobre de tot, s'ha fet un gran periòdic.

Per altra banda, a plaça, al Mercat Municipal, un establiment, una parada tradicional més que centenària, va celebrar a final de setembre, amb tota la seva clientela, l'últim dia en actiu. La quarta generació de can Terregada i pocs dies abans de complir els seus cent dos anys amb la parada de venda de xai al mercat, en trobar-se sense relleu generacional per seguir endavant amb l'emblemàtica parada, van decidir cloure una etapa de la seva vida plena de vivències, d'amistat, de tradició. En Joaquim Vila i l'Àngels Ballastegui, aquesta quarta i darrera generació dels Terregada al front de la parada, rere pensar-s'ho molt detingudament, tot i potser a contracor, varen acceptar havia arribat l'hora de prendre una valenta decisió, la de tancar la parada i jubilar-se. I així ho van fer, anant avisant del fet a tots els clients a fi que tinguessin coneixement del que esdevindria. El dia 30 de setembre fora festa gran a la plaça, a la parada de can Terregada, on tothom hi feia camí per brindar amb ells per la nova vida que encetarien. És cert que molts clients de tota la vida es trobaran com orfes, com deseparats, els hi mancarà aquella proximitat no sols dels productes, sinó d'aquell caliu humà que sempre ha ofert la família de can Terregada. Es trobarà a faltar, i jo entre ells, per descomptat, però l'amistat arrelada al llarg dels anys seguirà perdurant. Ànims Joaquim i Àngels, gaudiu d'aquesta nova etapa de la vostra vida amb família i amics. La teniu ben merescuda.

Pere Rodríguez i Darnés

SEGUEIX-NOS A

Facebook,
Twitter
i Instagram

 facebook.com/periodicdelta
 @periodicdelta
 @periodicdelta

Delta LLOBREGAT
EL PERIÒDIC
INDEPENDENT
DEL PRAT

www.periodicdelta.cat

Correu electrònic: periodicdelta@periodicdelta.cat

PESCA AMB XARXA

Les xarxes socials també han estat testimoni en aquests dies de la gran quantitat de mostres de condol i missatges d'ànim per la pèrdua del Josep Maria Canalías. Aquí en fem un petit recull i aprofitem per donar les gràcies a tots i totes qui heu dedicat uns minuts al seu record

Jaume Monés

Em sap molt greu, vam compartir molts moments al Delta. El meu condol i una abraçada ben forta a la família i amics en un moment tan dolorós. Et trobarem molt a faltar, Josep Maria! Descansa en pau

Paco Diaz Real

Amigo Canalías, muchas gracias por hacerme participe de tu amistad, comprensión y cariño. Mi más sentido pésame a la familia y compañeros de DELTA. Donde quieras que vayas se van a enterar de lo que es tener sentido crítico.

Joaquim Torrent Pérez

Descansa en la pau del més enllà, Josep Maria, però restes per sempre més en el nostre record. Una forta abraçada a tota la família acompanyada de la més sincera condolència.

cni_el_prat

Des del CNL El Prat de Llobregat volem expressar el nostre condol a la seva família i en particular a tota la del Periòdic Delta.

planetaprat

♥ La família del @planetaprat enviem una forta abraçada als companys del @periodicdelta, a la seva família i a totes les persones que l'estimaven.

rosadleyva

☺ gran company de tertúlies i gran persona. Força i ànims a la família i amics. Descansi en pau.

Núria Abelló Sala

Ens ha deixat un gran referent pratenc que encara tenia molt a dir 🍌🍌. Descansi en pau 🌟

elpratencomupodem

Ens deixa un home apassionat per la seva, per la nostra, ciutat. Un home que ha dedicat molt de temps i molts esforços a enriquir la vida cultural i associativa de l'obra col·lectiva que és el Prat.

jordi_ibern

Gran professional i una de les persones que ha treballat durant molts anys per tirar endavant un dels nostres mitjans locals com és @periodicdelta.

juntspelprat

Avui la nostra ciutat està de dol. Lamentem la pèrdua d'en Josep Maria Canalías, conegut periodista local i director del @periodicdelta. Expressem el nostre condol a la seva família i als seus amics. Descansi en pau.

amicsdelprat

Ens ha deixat en Josep Maria Canalías, director del Periòdic Delta. Des d'Amics d'El Prat lamentem la seva mort i donem el condol als seus familiars i amats.

La Fundació Rubricatus @FRubricatus

Des de La Fundació Rubricatus lamentem la mort del col·laborador Josep Maria Canalías, director del Periòdic Delta. Acompanyem en el dolor als seus familiars, amics i companys. Que la terra et sigui lleu

@CECBLL Centre d'Estudis Comarcals del Baix Llobregat

Us acompanyem en aquests moments tant durs. Descansi en pau.

*NOTA: Els textos de "Pesca en xarxa" els reproduïm com han estat publicats

LA TIRA de PERE VENTURA

La primera pedra més ambiciosa de l'habitatge assequible

La pandèmia va fer repensar el disseny del futur edifici de la Cooperativa, que tindrà 101 habitatges

NEUS MACÍAS

Un projecte marcat per les ensenyances de la pandèmia. Així és el nou edifici que construirà la Cooperativa Obrera de Vivendes a l'Avda. Onze de Setembre i del què es va posar la primera pedra a principis d'octubre, en un acte marcat per la reivindicació dels valors de la COV.

Es tracta d'una promoció de lloguer estable, assequible i cooperatiu, donat que s'amplia el termini que és habitual per a pisos d'aquestes característiques i els contractes tindran una durada mínima de 10 anys. "És un període que permetrà a les persones desenvolupar un projecte de vida sense haver de patir per si els renoven o no", asseguren des de la COV.

Seràn pisos assequibles perquè el preu del lloguer estarà fins i tot per sota del màxim permès per a pisos de protecció oficial. "Es tracta d'un model pioner a Catalunya -es pot llegir a la web de la COV- perquè per primer cop els habitatges cooperatius es destinaran íntegrament a lloguer assequible. Això permet accedir-hi sense la inversió inicial que, en altres promocions, és un obstacle per a les persones de rendes més baixes". Per optar a un habitatge protegit caldrà estar inscrit a la borsa de sol·licitants de l'empresa municipal Prat Espais.

Espais sense passadissos i habitacions multiús

Joan Pascual, encarregat de dissenyar l'edifici, del despatx Joan Pascual-Ramon Ausió Arquitectes, va detallar les característiques d'un bloc singular i innovador que es va girar com un mitjà després de la pandèmia. "Al febrer del 2020 ja teníem pràcticament tancat el projecte, i ens agradava a tots, estava consensuat amb la COV". El confinament els va fer repensar el disseny. "Havien de ser habitatges més oberts, més evolucionats; s'havien de tenir en compte els espais exteriors i els llocs de relació entre veïns, que tan importants van ser durant el tancament".

El teletreball a què ens va abocar el confinament va fer-los també replantejar els interiors dels habitatges. "Les habitacions ja no havien de ser els espais on dormir i prou: ara també s'hi pot treballar, i ja no n'hi ha d'haver una de matrimoni i dues més petites, per exemple. A aquest edifici totes les cambres tenen una mida similar,

Antoni Pedrero, president de la COV, mostrant la maqueta del futur edifici / Foto: F. SERRANO

"El cost ha passat de 12,4 a 17,6 milions d'euros degut a l'increment en el preu de la construcció", explica Antonio Pedrero

Els pisos tindran 1, 2 i 3 habitacions, totes elles de mides similars, i una cuina oberta al menjador

es poden utilitzar per lleure, per treballar o dormir".

També s'han evitat els espais de pas inútils i s'ha dissenyat amb perspectiva de gènere. "Fins fa ben aviat, les cuines eren tancades, exemptes i aïllades. A aquest bloc la cuina és un àmbit obert i comunicat, sense atribuir a ningú el seu ús".

Una façana contínua que unirà tres blocs

L'edifici té una llarga façana de 110 metres que dona a l'Avinguda de Setembre, i està constituït per tres blocs que s'amaguen darrera aquesta alineació contínua. La profunditat de l'edifici és de 26 metres, una mica menys dels 30 inicials, per separar-lo més de l'immoble continu. Un terç dels pisos tindrà 1 dormitori; un altre terç tindrà 2 dormitoris, i l'altre terç, tres, a més d'un habitatge de quatre habitacions. La planta soterrani es destinarà a aparcament, amb 110 places per a cotxes, 69 trasters i sales tècniques de residus. Els blocs també disposaran d'aparcaments per a bicicletes.

En l'acte de posada de la primera pedra, l'alcalde, Lluís Mijoler, va agrair "l'empenya de la Cooperativa" per ajudar a fer El Prat d'avui. "N'hem passat de tots colors, amb aquest edifici. I alguna més en passarem, però aconseguirem aquesta fita", va dir. L'alcalde va lloar aquesta àmplia oferta

Passa a la pàgina següent ▶

▶ Ve de la pàgina anterior

pública que permetrà “regular els preus” i que es gestionarà des de Prat Espais. Alguns dels pisos s’han reservat per a usuaris de la Fundació Rubricatus.

Un emocionat Antonio Pedrero, president de la COV, va recordar “la llarga i intensa tasca” darrera la primera pedra d’aquest edifici. Un edifici que havia de costar 12 milions 400 euros en el seu preu inicial al 2017 i que ha arribat als 17 milions 600 euros per l’augment dels preus de la construcció, especialment en els darrers dos anys.

Diverses entitats per finançar els 101 pisos
Pedrero va tenir paraules d’agraïment

Hi han posat diners l’Institut Català de Finances, l’Agència de l’Habitatge de Catalunya, Coop57 i la pròpia COV

per a l’Institut Català de Finances de la Generalitat, que dona suport financer al projecte a través de la seva línia IDF Habitatge Social i Promoció, destinada a impulsar la construcció d’habitatges de protecció oficial de lloguer social. Aquesta línia gaudeix d’una bonificació del cost financer per part de l’Agència de l’Habitatge de Catalunya. També ha rebut una subvenció de Departament de Territori

per a la promoció d’habitatges de lloguer social. El finançament es completa amb aportacions d’altres entitats financeres, com la cooperativa de serveis financers ètics i solidaris Coop57, i amb recursos propis de la COV.

Els habitatges tindran la màxima qualificació energètica, l’A+, ja que la seva demanda d’energies no renovables es preveu que sigui pràcticament nul·la. Antoni Pedrero va voler posar en valor la fórmula trobada per tirar endavant aquest projecte. “El sol és municipal, propietat de l’ajuntament, cedit a la COV en cessió d’ús per 75 anys, ampliable a 99, el màxim que marca la llei”. “És un gran pacte entre administracions i entitats com la nostra per resoldre l’accés a l’habitatge”. ◀

Álvaro Puertas s’estrena com a director amb la inauguració del nou edifici de lloguer

NEUS MACÍAS

L’arquitecte Álvaro Puertas és, des d’aquest estiu, nou director de la Cooperativa Obrera de Viviendas, després de la marxa de Dolors Camats, que va ocupar el càrrec entre l’any 2017 i el passat mes de febrer. Fins ara, Puertas gestionava Habicoop, la Federació de Cooperatives d’Habitatges de Catalunya, on s’havia incorporat l’any 2020. Nascut a Sevilla, Puertas va llicenciar-se en Arquitectura i va treballar en diversos estudis d’arquitectura on va desenvolupar projectes de caràcter públic de tipus residencial d’habitatge protegit, terciari i de transports. Després va ampliar la seva formació a Austràlia cursant un Màster en Desenvolupament Sostenible, becat per la Junta d’Andalúcia. D’Austràlia es desplaça a Xile, on comença a col·laborar amb la Coalició Internacional per a l’Habitat (HIC), la xarxa mundial de drets relacionats amb l’habitat i l’habitatge. Poc després és nomenat secretari general de l’organització i participa a les agendes de les Nacions Unides sobre el clima, els objectius de desenvolupament sostenible i la nova agenda urbana. Amb la HIC va treballar a Xile, Marroc i Egipte, donat que la Secretaria de la Coalició és rotatòria i es trasllada de país. Pare de dos fills, va aterrar a Barcelona atesa la inestabilitat existent a Egipte, on treballava, ja que el cop d’estat i el control dels militars dificultava la feina dels grups de societat civil que treballaven pels drets humans. Acabat el seu mandat com a Secretari General de HIC, comença a coordinar Habicoop a finals de 2020.

La COV, que amb més de 60 anys d’història té en marxa múltiples projectes d’alt impacte social, econòmic i cooperatiu, buscava una persona per ocupar la direcció vacant. A les converses inicials es van compartir impressions sobre la cooperativa, el seu recorregut i les seves necessitats. “A mi el projecte m’atreia molt perquè, encara que sempre he fet feines relacionades amb els drets humans dels més desafavorits, les comunitats quedaven molt lluny del meu espai. Jo em perdia la part més social, més de contacte amb la gent, que en realitat és el més maco”, explicava aquest estiu Puertas a la revista que edita la COV per als seus socis.

Álvaro Puertas, nascut a Sevilla i arquitecte de formació, és el nou director de la COV / Foto: N. M.

Comunitat, serveis, gestió i nous projectes, reptes de la COV

“La COV té tres vessants que a mi m’interessen molt. Aquesta funció social de cuidar la comunitat, la feina amb la base. També el tema de la gestió, manteniment i rehabilitació dels pisos. I ara hi ha aquest nou edifici, no oblidem que soc arquitecte, encara que no l’hagi dissenyat jo!”. Puertas ha rebut diversos encàrrecs en aquesta nova etapa que estan alineats amb els 5 eixos principals del pla estratègic de Cooperativa: la dimensió social, la gestió interna, la millora del patrimoni, les relacions institucionals i l’intercooperació i, finalment, les activitats al voltant de la promoció i gestió d’habitatges, la formació i les cures i l’atenció a les persones.

Un altre repte és assegurar la continuïtat del model, garantint el relleu generacional de les persones sòcies amb més diversitat de gènere i d’edat, “però no només la presència, sinó la presa de decisions”, diu Puertas. “M’han donat molta llibertat per millorar i proposar noves iniciatives. Ara tinc un temps d’adaptació per avaluar-ho tot i conèixer al detall tot el que s’hi fa: els 101 habitatges de lloguer assequible, el Centre de Dia, els projectes al voltant de l’antiga escola, conèixer les iniciatives de l’economia social del Prat...però si algun dia acordem una iniciativa nova, la podem experimentar com a part d’un procés d’innovació permanent. La COV ha de seguir activa i present a totes les xarxes mantenint el pes que té al municipi”. ◀

MERCÈ RULL, presidenta d'afabaix (Associació de Familiars d'Alzheimer del Baix)

“Molts familiars encara senten culpa per “abandonar” un malalt d'Alzheimer en un centre”

J. MARTÍNEZ

FOTO: QUIM TORRENT

AFABAIX (Associació de Familiars de Persones amb Alzheimer i altres demències del Baix Llobregat) és a punt d'arribar als 30 anys i tot just acaba d'estrenar oficines al carrer Eusebi Soler. Mercè Rull (El Prat, 1964) n'és la presidenta des del 2021, agafant un relleu històric a la seva mare, Ma. Rosa Giner. Tres dècades després, l'estructura de l'associació es troba molt més arrelada i professionalitzada, però aconseguir recursos i conscienciar sobre la malaltia segueixen sent reptes plens de dificultats.

■ **Des que va començar, fa trenta anys, fins a l'actualitat, s'ha innovat pel que fa a les activitats d'estimulació destinades a demències o Alzheimer?**

■ Ha evolucionat molt i ho farà encara més. Pensi que ara anirem amb el boom dels nascuts en els 50 i 60. Per estimular el cervell no hi ha una manera millor que l'altra, a cada persona li pot anar bé un mètode determinat. Evidentment, arran de l'expansió del mòbil ens hem adaptat a les noves tecnologies. Abans es feia tot amb fitxes, i ara tens fitxes igual, però amb pantalla tàctil a través de l'ordinador o de l'ipad. I estem ja fent coses amb la realitat virtual, però potser d'aquí uns dies estarem amb la intel·ligència artificial. L'important és adaptar-se a la persona; tenim per exemple una sala multisensorial, una per a música, teràpia amb gossos... Però clar, potser a algun malalt no li agraden els gossos. Tot plegat requereix centrar-se en la persona i donar una atenció més individualitzada.

■ **A les diferents poblacions on hi sou presents teniu la mateixa estructura i activitats?**

■ No. Aquí les nostres delegades de cada població són les que saben les necessitats del seu veïnat, i en funció d'això organitzem unes o altres activitats. Després també canvia la situació en funció de la implicació de la gent i dels ajuntaments. Els de Cornellà, amb diferència, i el Prat són dels més impli-

cats. Al Prat potser ens perceben més com una empresa que no pas com un complement d'un servei que l'Administració, per manca de recursos o pel que sigui, no arriba a donar.

■ **Què pot trobar en la vostra associació una família amb un malalt d'Alzheimer?**

■ El primer que trobaran és informació no només de la malaltia. Perquè de vegades et donen un diagnòstic i no t'expliquen gaire més. La família ha de saber tot el que la malaltia comporta, i que s'ha de començar a treballar el més aviat possible per ralentir-la, ja que avui dia no hi ha tractament ni cura. Hem de fer entendre a les famílies que han de venir a nosaltres quan la persona encara es pot estimular. Ens costa molt aquest aspecte, perquè moltes famílies ens veuen com una residència i ens diuen “no, és que encara no es troba tan malament”; molts familiars tenen un sentiment de culpa en pensar que “abandonen” els seus malalts quan ens els porten. I no, no els abandonen; els estan donant qualitat de vida i activitats per fer. Oferim les diverses possibilitats, siguin tallers, atenció a domicili, dinars, amb una visió global que no només és la malaltia, sinó el tema econòmic, legal, d'estructura familiar...

■ **En l'àmbit familiar dels malalts, quina és la principal dificultat que us trobeu?**

■ La gran dificultat de la culpa que comentava. La reticència a entendre que això és un bé per al malalt. Moltes vegades les famílies pensen que ningú cuidarà el malalt com elles. Fins i tot tenim grups de suport, amb una psicòloga que cada quinze dies es reuneix amb les famílies per parlar de l'evolució del malalt. No oblidem que cada fase de l'Alzheimer té unes dificultats: al començament poden ser més conductuals, però després són més físiques, amb desgast afegit per a la família. I de vegades hem d'intentar vigilar que la persona cuidadora no agafi una depressió i el malalt acabi ingressat abans d'hora en una residència. És que ens hem trobat amb gent a la residència amb 56 anys perquè la parella no podia més... D'altra banda moltes famílies no són conscients d'allò que comporta emmalaltir; hi ha una negació. “No, si el meu pare està bé; si ell condueix bé...”. I nosaltres, que els veiem als tallers, els hem de saber dir: “Saps què pot arribar a passar si una persona diagnosticada de demència condueix?”. O també hi ha gent que se'n va a treballar i deixa el familiar tancat a casa. I què passa si no menja? I si cau?

■ **Econòmicament, quant li pot suposar a una família fer-se càrrec d'un malalt d'Alzheimer?**

■ Entre 30 i 35.000 euros l'any. Són diners, sí. Facis el que facis. Si has de deixar de treballar o reduir-te la jornada, és un impacte. Si l'has de posar en un centre, té un cost, per molta ajuda que hi hagi. Si li has de posar una persona que el cuidi, també són diners, i si et concedeixen la llei de dependència, són unes hores limitades. I és gent que no pot estar sola.

■ **Quanta gent està atesa al centre que teniu al Prat?**

■ Ara mateix 35 persones.

■ **A banda d'activitats en els vostres centres també n'organitzeu d'itinerants a altres entitats?**

■ Sí, a banda dels centres Alois o els Espais de Memòria, també anem a la residència d'avis, a l'Espai de la Caixa o a Jardins de la Pau. Aquests són tallers setmanals per a gent que està en un pas previ al dels centres de dia. I a banda, fins i tot en poblacions on no tenim locals, també organitzem activitats. En l'àmbit del Baix Llobregat ens agradaria desplegar-nos més per la zona nord, Abrera i voltants.

■ **Ja fa uns quants anys, la Maria Rosa, la seva mare, em feia la reflexió que aquesta malaltia era una mica invisible i només se'n parlava si es feia públic que alguna persona famosa, com en aquell temps era en Pasqual Maragall, la patia. S'ha guanyat en visibilitat en els darrers anys?**

■ De la Fundació Pasqual Maragall, hi ha una clara part positiva, però també la negativa, que és que ho han convertit en un negoci i han fet una fundació del que abans era una investigació. Una fundació que copia la feina que sempre hem fet les AFAs. I

clar, la Fundació Maragall pot aconseguir 1 milió d'euros trucant a la Caixa. Nosaltres, per aconseguir 20.000 hem de picar molta pedra. Hi ha més visibilitat? Evidentment, gràcies a la feina de les AFAs, la Federació Catalana, de la Confederació Espanyola... Però encara ens ve gent que no sap ben bé què és "això" que li han diagnosticat. D'altra banda encara es té molt assumit que és una cosa de persones grans i que no ens toca. Si que ens toca; no és una cosa d'avis, sinó que a vegades haurem de mirar amb 50 anys si el podem tenir o no. Tenim un cas diagnosticat amb 52 anys. I ens hem de conscienciar que és una cosa de futur. Ara s'investiguen dos medicaments que podrien funcionar en persones que estan en primeres fases, amb la qual cosa la detecció precoç serà fonamental. I després tenim el problema que costa molt que la gent vingui als actes que organitzem, quan són coses lúdiques i festives

“L'Alzheimer no és només una cosa de gent gran; tenim casos diagnosticats amb 52 anys”

amb entrades assequibles. On curiosament sí que hem trobat molta consciència és a les escoles; quan hem anat a fer xerrades hem quedat gratament sorpresos, potser perquè hi ha nens amb algun familiar afectat, de com funciona la solidaritat, en forma de donatius, organitzant tómboles, etcètera.

■ **50 anys són edats tempranes, cert. Quins senyals o comportaments ens poden alertar d'un possible cas d'Alzheimer?**

■ Les errades de memòria molt repetitives. De tota manera el començament és tan subtil que no saps ben bé si tens falta de memòria per estrès, per massa coses al cap... Si un dia

et deixes les claus, no passa res. Ara bé, si un dia no saps per què serveixen les claus, ens hem de preocupar. Si un té sospites de pèrdua de memòria, el primer és anar al metge. Des de la Federació Catalana hem fet també un test molt complet, sense exploració mèdica, clar. Si surt alterat, fem un paper perquè vagin al metge o al neuròleg i els diguin què pot passar.

■ **Amb una població cada cop més envellida, tindrem un problema en aquest sentit?**

■ I tant. Mires els recursos del Pla Nacional d'Alzheimer: pressupost zero. La Generalitat té un pla de demències guardat en un calaix. La llei de dependència ens pensàvem que seria la panacea. Quan es van adonar la quantitat de famílies que la necessitarien... doncs clar, amb 200 euros que et donin no fas res. Això pel que fa a recursos econòmics. En l'àmbit sanitari, determinats tractaments i deteccions comencen a partir d'una punció lumbar que val 600, que no tothom es pot permetre i que la sanitat pública no paga. I els medicaments que, amb sort, puguin funcionar en fases inicials, no arribaran a la gent gran.

■ **Espero que la propera desfilada de moda solidària sigui un èxit.**

■ Bé, no la podem fer aquí al Prat. Per instruccions de la interventora municipal, enguany no podem fer servir el Modern. Aleguen temes de seguretat i evacuació d'espais, i tampoc no ens han ofert una alternativa adient. A Cornellà en canvi ens han donat totes les facilitats i la farem allà. Per qüestions de la intervenció, també ens obligaven a gestionar les entrades online, quan bona part del nostre públic no té agilitat amb les aplicacions... Trobo que s'ha burocratitzat molt la relació amb l'Administració, abans era tot més proper. ◀

CFR LLOPART
CENTRE DE FISIOTERÀPIA
I RECUPERACIÓ FUNCIONAL

FISIOTERAPEUTES:
Moisés Llopart Ribas · Moisés Llopart Prades · Ester Pérez Amarante

ESPECIALITZATS EN EL TRACTAMENT DEL DOLOR
Lesions esportives
Artrosis
Problemes de columna
Tractaments post-quirúrgics
Electroteràpia
Teràpies manuals
Exercicis personalitzats
Tècniques de relaxació

Carrer Penedès, 80 • 08820 El Prat de Llobregat • Tel. 93 478 48 48 (Hores convingudes)

Font Pell

Vine a Font Pell a descobrir la nova col.lecció tardor-hivern!
*Noves línies més senzilles,
 estils minimalistes,
 tonalitats neutres,
 combinacions de pell i teixit metal·litzat, ...*

Tamaris
 Noa Harmory
 ara
 eye
 STONEFLY
 PIKOLINOS
 MUNICH
 HISPANITAS
 HOFF

Més de 8.000 famílies formen part del nostre club, i tu?

Informa-te'n als nostres establiments. Gaudeix de la nostra botiga on-line ampliada

Botiga on-line amb enviaments i devolucions gratuïts!

EL PRAT · C/ Frederic Soler, 42, El Prat de Llobregat,
 SANT BOI · C/ Vidal i Barraquer, 28, 08830 Sant Boi,
 BARCELONA · C/ Rocafort, 128, cantonada Aragó
www.fontpell.com

Ens pots trobar també a les nostres xarxes socials
 f /FONTPELL   p /fontpell   t /fontpell_sabateres

FontPell

L'equip de govern proposa una pujada general d'impostos i encén el debat al ple

Economia ho justifica per mantenir el nivell de serveis públics en context d'inflació. L'oposició més dura critica formes i contingut

SERGI OLIVERA

El ple d'octubre va aprovar provisionalment la proposta de renovació de les ordenances fiscals -els impostos que cobra l'administració local- i preus públics de cara a l'any vinent. Al contrari dels anteriors cursos, bastant continguts pel que fa als increments que afecten la ciutadania, l'equip de govern va presentar una proposta que revisa a l'alça pràcticament la totalitat de les figures, fet que va desencadenar les crítiques més dures per part de l'oposició més punyent: PP, Decidimos i Junts Pel Prat, en un debat que es va encendre per moments.

El motiu esgrimint, "el context complex del qual venim; vam haver de fer grans inversions socials en la pandèmia, gastant 8 milions per protegir l'escut social. Després ens hem trobat una inflació disparada i un increment de dos milions d'euros del cost energètic", argumentava el responsable d'Economia, David Vicioso.

Vicioso defensa l'augment com a "inevitable"

En definitiva, l'IBI no diferenciat, el que afecta la majoria de la població, està previst que pugi un 10%, un increment que pot suposar d'entre 16 i 34 euros anuals per immoble. El diferenciat, que grava béns de valor

"L'IBI pujarà un 10%, també augmenta la zona blava i l'ús d'instal·lacions esportives"

més alt segons dimensions i activitat, pujarà un 15%, mentre que l'IBI especial, que recapta grans quantitats cada any a Port i Aeroport ja no pot pujar més perquè va arribar al seu màxim en 2022.

Cal remarcar que es mantenen les bonificacions de caràcter social, però també incrementaran recaptacions per obres i residus i d'altres pagaments com la retirada de vehicles per la grua (un 15%), l'hora de zona blava pujarà a 1,20 €, entre un 10 i un 15%

les taxes d'instal·lacions esportives i també les entrades per a espectacles a l'Artesà i al Cèntric.

"L'augment és inevitable per mantenir els serveis i la despesa pública sense descapitalitzar-nos ni retallar serveis públics ni inversions", defensava Vicioso tot afegint que "la pressió fiscal al Prat continuarà per sota de la mitjana de la província de Barcelona."

L'oposició no ho compra

Tret de l'actitud conciliadora d'ERC, que va optar per una abstenció confiant a poder introduir esmenes, Junts, Decidimos i PP es van acarnissar en contra de la pujada impositiva. Gerard Valverde, portaveu dels sobiranistes, va considerar "inadequat" que la tramitació de l'aprovació provisional s'hagués fet per la via d'urgència, remarcant que "aquest equip de govern ho fa com a norma" i va criticar "no fer cap anàlisi de la despesa" abans de decidir la mesura.

Bel·ligerants també les paraules de Jorge Monteagudo, portaveu de Decidimos: "ens equiparem en impostos a altres municipis que no tenen la font d'ingressos de Port i Aeroport i el ciutadà encara no ha aixecat cap des de la crisi de 2008", a més de criticar el govern per presentar aquesta proposta després d'eleccions i no abans. Miguel Ángel Ochoa, des del PP, va recollir el guant de Monteagudo: "és que no són tontos, saben que si ho fan abans, perden vots". El popular es va referir irònicament a la "peculiar crisi que viu l'ajuntament per justificar l'augment impositiu mentre es gasten 42 milions fent modificacions de crèdit i s'apugen el sou". ◀

Lisant

DESEMBUSSOS
Col·lectors i Xarxes de Sanejament

***
Inspecció Càmera TV
Servei 24h - Urgències

***
Més de 35 anys a prop teu

C/ de les Moreres, 89-91 - CP 08820 El Prat de Llobregat
TEL: 93 379 11 94 - 93 479 37 70

**Tecnologia
Qualitat
Confiança**

www.lisant.net

El restaurant del Cèntric canvia de mans

SERGI OLIVERA

El nom de la darrera creació amb Pota Blava elaborada per la reconeguda xef pratenca Susana Aragón pel Quintotapa des de la cuina del Cèntric Gastro era prou revelador. “L’últim cartXUIXO” no era només una imitació del popular dolç farcit de carn d’aviram local en lloc de crema. Era també un missatge evident sobre la seva marca dels fogons del restaurant del neuràlgic centre cultural del Prat, després de tretze anys plens d’èxits i reconeixements, com ara ser la pregonera de la Festa Major 2016.

Un cartutx que, un cop avançat per Delta a les xarxes el desenllaç de la nova licitació, va esclatar amb més força de l’esperada, generant moltes reaccions i commoció entre els seguidors de la cuina d’Aragón i del projecte de gastronomia sostenible i de proximitat que ha liderat de la mà de la seva parella, l’empresari gastronòmic Óscar Teruelo.

Una renúncia traumàtica

La principal raó de la retirada va ser el profund desacord amb els criteris del concurs i les condicions del nou contracte. No se n’amaguen d’estar dolguts després de viure uns mesos difícils de pair. Segons explica la cuinera Susana Aragón “hem tingut la sensació que ens feien fora no tenint en compte cap judici de valor sobre la nostra proposta en la nova licitació. Només comptaven els criteris automàtics i hem sentit que no servien de res els tretze anys de projecte, on hem creat amb molt esforç una marca d’identitat de ciutat i de territori, de feina ètica defensant el producte del parc agrari. Sentim que no s’ha protegit prou la identitat de la ciutat no valorant com es mereixia un projecte com el nostre. Veiem que es perd aquest fil i no puc negar que em sento ofesa”, afirma contundent.

Canvis de condicions i àrees municipals

Si comparem les condicions de la concessió de fa quatre anys amb les actuals i juguem a grans trets a les set diferències, trobem que la d’enguany, gestionada al final de la darrera legislatura per l’àrea de Promoció Econòmica, dirigida pels socialistes, els 100 punts en joc es distribueixen per criteris automàtics. D’aquests, la meitat se’ls enduu l’oferta econòmica, millorant un cànon de sortida de 3.750 euros (un 33% més alt que a la concessió de 2019), 20 punts segons l’experiència en el sector, 10 per millorar l’horari d’obertura a les 9 del matí (actualment s’obria a

La reconeguda xef Susana Aragón no continua a la cuina de la concessió municipal, que assumirà una empresa molt lligada a l’Emilio Sánchez Academy. L’anunci del canvi genera multitud de reaccions

Terrassa del Cèntric Gastrobar / Foto: Q. TORRENT

les 12 del migdia i no es feien esmorzars), 10 més per contractació de persones en atur o dificultats especials, 5 per la millora de criteris ambientals en la proposta gastronòmica i els altres 5 restants per contractació de persones en àmbit d’inserció.

En canvi, a la licitació que es va tramitar en el tombant de 2018 i 2019, gestionada, en canvi, per l’àrea de Cultura, els 100 punts es repartien, meitat i meitat, entre criteris automàtics semblants als actuals i un altre sobre on es feia un judici de valor dels projectes. És aquí on els gestors del Cèntric Gastro

de la Ciutat que encapçalen els comuns amb Quim Bartolomé al capdavant.

A tot plegat, s’afegeix la necessitat legal d’ampliar els lavabos interiors de l’establiment, fet que farà perdre uns vint comensals per torn a la sala. Encara que es compensi l’espai amb més taules a la terrassa, els concessionaris sortints consideren que durant els mesos d’hivern el rendiment econòmic es veurà molt afectat. Si a tot això li sumem l’augment del cànon econòmic, tenim la cicereta que ho acaba d’explicar tot.

El Jardí de les Palmeres, nous concessionaris

El 18 d’octubre l’ajuntament va confirmar la nova adjudicació del Cèntric a l’empresa El Jardí de les Palmeres, amb anys d’experiència desenvolupada al capdavant dels restaurants i salons de celebracions situats dins de l’Emilio Sánchez Academy. De fet, serà Sergi Bonillo, actual director d’operacions de l’acadèmia i un dels tres socis de l’empresa guanyadora de la licitació, qui de manera previsible farà les funcions de gerent de la nova concessió, mentre que la direcció de la cuina i l’organització de l’espai recaurien en els altres dos socis. La seva havia estat l’única candidatura que s’havia presentat per fer-se càrrec del negoci per als pròxims anys. A partir de novembre es trobaran amb el repte de mantenir l’èxit d’una gran nau de 31 treballadors subrogats que és tota una referència gastronòmica de l’entorn metropolità. ◀

Susana Aragón: “Tenim la sensació que ens feien fora no tenint en compte cap judici de valor sobre la nostra proposta”

argumenten la principal causa de la renúncia: el poc pes que rebria ara el seu bagatge i relat, com ara els segells Biosphere, Slow Food i l’aposta pels productes sostenibles i de proximitat.

Cal ressaltar que, amb el nou cartipàs, aquest tipus de licitacions en espais “aparadors de ciutat” (el Cafè de l’Artesà és el mateix cas) han tornat a canviar de mans. De fet, si es licitès ara el restaurant del Cèntric, es gestionaria des de l’àrea de Promoció

L'opció preferida de la patronal: ampliar l'aeroport envaint 800 m. de la Ricarda

La comissió de Foment del Treball veu viable elevar una part de la pista amb pilones per sobre de l'estany

JAVIER MARTÍNEZ

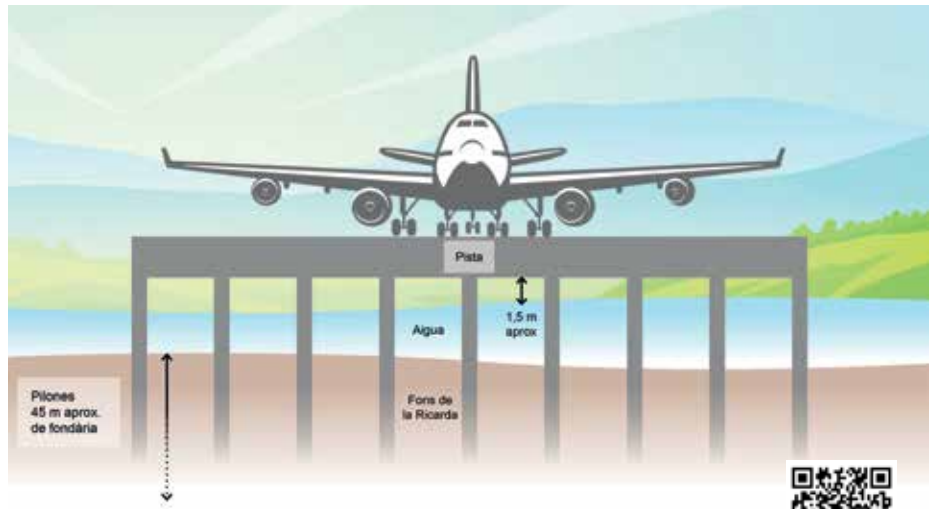
Si la idea d'una quarta pista amb pilones sobre el mar semblava estrambòtica i esbojarrada, la proposta definitiva que ha presentat la comissió de Foment del Treball no es queda curta a l'hora d'agafar-ne el relleu. Foment defensa que la tercera pista s'ha d'ampliar passant "per sobre" de la Ricarda. Ho farien construïnt un nou tram de pista de 840 metres de llarg per uns 200 d'amplada, que s'elevaria mitjançant una malla o entramat de pilones sobre aquest espai natural protegit. Dels 840 metres ampliat, els 300 finals passarien directament per sobre de la llacuna. Els pilars tindrien una alçada de 45 metres, dels quals 1,5 metres sobresortirien respecte de l'aigua. La plataforma de la pista s'elevaria 1,2 metres addicionals.

Les primeres propostes d'Aena, finalment descartades, parlaven d'allargar "només" 500 metres la pista, però segons Lluís Moreno, president de la Comissió de Foment per a l'ampliació, "tots els enginyers aeronàutics consultats coincideixen que l'allargament ha de ser d'uns 800 metres".

L'enginyera Imma Estrada, directora de desenvolupament Esteyco (estudi autor de la proposta), defensa que el projecte seria respectuós "amb la vida subaquàtica de la Ricarda". Estrada ha insistit en el "mantra" (no poques vegades pronunciat des de Foment i ambientalistes afins) d'assenyalar la Ricarda com una llacuna "degradada". "La nostra proposta recuperaria una estructura de filtres des de la banda del Llobregat i tornaria a generar la família hidrogràfica del Delta", ha defensat l'enginyera. La seva intervenció no ha contemplat cap reflexió sobre l'evident impacte paisatgístic que la pista i les pilones tindrien sobre l'entorn.

"No té sentit respectar els ocells de la Ricarda"

En paral·lel, el projecte estrella defensat per Foment del Treball proposa en la pràctica traslladar l'ecosistema de la Ricarda creant una nova gran zona humida a l'espai de les Filipines, a Viladecans, el que obligaria a expropiar una part de les terres agrícoles de l'indret. "Aquesta nova zona humida a les seria hàbitat d'espècies subaquàtiques i d'ocells", exposa Estrada, que ha afegit que "no té sentit respectar la Ricarda ornitològicament", per la "interacció" que causarien les aus amb l'activitat de la pista.

Més informació al nostre web periodicdelta.cat

"Si mirem els espais actuals, mirem que estan molt degradats, perquè el sistema de llacunes interconnectats s'ha perdut, pel motiu que sigui. Hi ha espècies invasores i hi ha l'acció de totes les infraestructures, no només de l'aeroport", argumenta l'enginyera.

Tot i voler repartir les culpes de la degradació de l'espai natural de la Ricarda, Estrada sí que ha incidit, poc després, en el fet que "el model de la Ricarda no està funcionant perquè l'aeroport no s'ha acabat de relacionar bé amb la hidrologia de l'entorn".

L'alcalde del Prat, Lluís Mijoler, ha qualificat la proposta de "fracassada, caduca i fruit del negacionisme climàtic". Mijoler recorda que la protecció de la Unió Europea preval, per molt que la zona s'hagi degradat. El port de Barcelona també ha manifestat el rebuig a la idea de Foment, argumentant que obstaculitzaria el funcionament de les terminals de contenidors.

"Millor no tocar dos espais"

L'enginyera d'Esteyco ha defensat també el fet que només s'ampliï l'aeroport cap al costat del Prat, i no repartir l'impacte amb el Remolar. "És millor tocar només un espai, i a més es minimitza l'impacte acústic".

En el preàmbul de les conclusions, Moreno ha remarcat en diversos moments la importància de no generar més impacte acústic sobre Gavà o Castelldefels. "Hem rebutjat propostes com la de tornar a operar amb pistes independents [els avions de gran capacitat podrien operar sense problema per la pista llarga actual] perquè passaríem d'afec-

tar acústicament 3.500 habitants a 75.000".

El president de la comissió tècnica de Foment també ha argumentat que l'impacte acústic que s'assumeix a aeroports com Schiphol (Amsterdam) no és aplicable aquí. "A Holanda, la gent viu amb les finestres tancades. En un entorn mediterrani, fem vida al carrer i a les terrasses i obrim les finestres per ventilar".

"Mirant el marc administratiu i legal, això que proposem es pot fer. Estem en uns espais excepcionals. Tenim una directiva europea molt exigent i que delega en els estats membres els plans per gestionar els espais naturals", ha expressat Estrada, posant un èmfasi clar en el paper clau del govern autonòmic i estatal a l'hora de donar llum verda a propostes com la defensada per Foment.

"Ara o mai"

Com a mínim 10, són les vegades que Josep Sánchez-Llibre, president de Foment del Treball, ha repetit aquesta expressió a mode eslògan de campanya. "És ara o mai. Estem davant d'una gran oportunitat, només depèn de nosaltres fer compatible el progrés econòmic i social amb el respecte al medi ambient. Si deixem passar l'oportunitat, serà un gran fracàs col·lectiu".

Sánchez-Llibre ha volgut fer un advertiment final als governs: "No ens cauran els anells de demanar responsabilitat a les administracions si no es posen d'acord per tirar endavant un projecte de progrés i de cohesió social. Els empresaris també tenim ànima social". ◀

El polígon Cal Saio tindrà un hotel d'una estrella

NEUS MACÍAS

Ja han començat les obres d'adequació del futur hotel d'una estrella que es construeix al número 2 del carrer Vila de Begur, al polígon de Cal Saio. Es tracta d'un edifici de 1.045 metres quadrats pel qual l'empresa Inove Assessors va sol·licitar llicència d'obres per a canvi d'ús a principis de l'any 2020. Finalment, el permís es va concedir aquest estiu i està previst, segons els documents presentats, que les obres s'allarguin durant 36 mesos.

A la planta baixa del futur hotel estaran situats la major part dels espais comuns destinats als clients, com el vestíbul d'accés, zona de descans, sala de connexions, oficines, sales de neteja, sala d'esmorzar, cambres higièniques, una habitació adaptada i l'aparcament, amb quatre places. Des d'aquesta planta s'accedirà,

Imatge de l'edifici, que passa d'ús industrial a hotel, al Nº 2 del carrer Vila de Begur / Foto: N. M.

per un nucli d'escales i un ascensor, a les plantes superiors. La primera planta comptarà amb 13

habitacions amb bany propi, 10 dobles i altres 3 individuals. La segona planta tindrà 14 habita-

cions, 11 dobles i 3 individuals. Tant a la primera planta com a la segona es preveu construir una habitació doble adaptada. En total hi haurà 28 habitacions.

La coberta, que serà transitable, es destinarà íntegrament a albergar instal·lacions com plaques solars, dipòsits d'aigua i unitats exteriors d'aerotèrmia. El projecte inclou l'estudi ambiental, que compleix amb els requisits exigits per les administracions en matèria mediambiental.

Amb aquesta construcció, el nucli urbà del Prat comptaria amb tres hotels distribuïts de forma triangular i equidistant (polígon Cal Saio, Barceloneta i avinguda del Remolar/Ribera Baixa). Quatre allotjaments de petit format i dos hotels més ubicats al Parc de Negocis Mas Blau completen l'oferta actual de la ciutat pel que fa a allotjament. ◀

ENS POTS TROBAR A
 C./ Ribes de Freser, 7 - Telf. 93 370 0311 - Fax. 93 370 4342 - 08920 El Prat de LL.
 C./ Consell de Cent, 245 - Telf. 93 451 5952 - 08011 Barcelona
 C./ Bisbe Perraló, 6 - Telf. 93 804 2554 - 08700 Igualada

TALLER DE MUNTATGE DE QUADRES ELÈCTRICS
 C./ Lleida, 38 08920 El Prat de LL.

DISTRIBUIDOR DE LES PRINCIPALS MARQUES DE MATERIAL ELÈCTRIC I DE LAMPISTERIA

**PROVEM-HO
EN CATALÀ**

**MOLT
PER PARLAR.
MOLT
PER VIURE.**

moltperparlar.cat

 Generalitat
de Catalunya

Pel català, sempre endavant

Pescador habitual de la playa pratense

Manuel Rodríguez Sánchez: “Me lo paso bien con la pesca y el día que cojo algo, es una fiesta”

MARGA SOLÉ

Manuel Rodríguez Sánchez es uno de los muchos pescadores que, casi a diario, frecuenta la playa del Prat en busca de un buen ejemplar. Tiene 47 años, su pareja es Julia Salas, de 45 años, y tienen dos hijas mellizas, Julia y Gema, de 7 años.

■ ¿De dónde le viene la afición?

■ Empecé a los 7 u 8 años con mi padre, que era uno de los peores pescadores del mundo pero que le encantaba llevarme y en aquellos tiempos yo era el niño más feliz del mundo. Era nuestro momento. Hay que decir que nosotros no somos pescadores, somos aficionados a la pesca y nunca hemos vendido ningún ejemplar. Tengo una larga lista de compromisos y si me apetece, lo regalo. Mire, me lo paso bien con la pesca y el día que cojo algo, es una fiesta.

■ ¿Cuándo viene a la playa y con quién?

■ Cada vez que puedo. Normalmente vengo con los mismos amigos a pescar, especialmente con David y Mohamed. Este último ha estado en un momento delicado y le doy a él y a toda su familia mi apoyo, fuerza y ánimo. Espero que se recupere pronto y volvamos a pescar juntos. Intento, si puedo, venir a pescar una o dos veces al día. Por la mañana si hace buen tiempo y en fin de semana vengo con la familia y vamos a la playa o vamos a Sitges, aunque en el 90% de los casos venimos a pescar a la playa del Prat. Castelldefels o Gavà me gustan un poco más aunque he pescado en todas y he pinchado en todas.

■ ¿Usted de qué trabaja?

■ Como logístico en Seat Componentes.

■ ¿Qué le pone de cebo?

■ Un gusano. Ahora hay hasta técnicas de ir a pescar. Yo practico la de surfcasting que es la de plantar la caña en la arena. Esa modalidad tiene mucho éxito. El año pasado pesqué muchas sepias en el Prat y por un breve tiempo cambié la modalidad de pesca y lo hago con cebo artificial, con muñequitos de plástico y de colores y llevan una serie de anzuelos. Las sepias para conseguirlas hay que estar siempre tirando de la caña y si aflojas se te van.

/ Foto: FERNANDO VECINO

■ ¿Qué opina de la playa del Prat?

■ Que es comodísima, exceptuando el tema del parking porque han prohibido aparcar y no lo entiendo. Se puede aparcar en un punto y en otros no. Es como si yo puedo pescar en este punto 24 horas y aquí al lado no. Un lado zona de bañistas y en el otro es zona protegida y estamos hablando de escasos cinco metros y claro antes disfrutábamos de la playa hasta el final donde gira el autobús y ahora está prohibido desde la salida 22 hasta la 24, delante del club de vela.

■ ¿Qué tipo de pesca hacéis en el Prat?

■ Va desde doradas a lubinas y hay mucho tallant, un pescado que no es muy bueno pero se puede comer. El inconveniente es que si no estás preparado para cogerlo te rompe los hilos.

■ Hay un dicho en catalán que dice que “el pescador de canya perd més que no en guanya”. ¿Lo suscribe?

■ Sí. Algunos precios del material son inasumibles. Hay una lombriz (llubarrero, se llama) que nos gusta a todos los pescadores y vale 16 euros cada uno.

■ Y si pescas una lubina, ¿te compensa los 16 euros?

■ No es sólo para lubina sino especialmente para las doradas. La lubina más grande que he cogido, que pesó más de cuatro quilos, lo hice con este cebo, que lo partes y al día

siguiente está vivo. Es que somos un poco ansias, queremos las máximas oportunidades un poco de esto y un poco de lo otro y se te pueden ir rápido entre 20 y 50 euros.

■ Se puede decir que su afición es peculiar porque se trata de estar todo el tiempo esperando que piquen.

■ Bueno sí, pero cuando estás ahí no sólo piensas en que piquen sino también en la tranquilidad que te proporciona, porque estar delante del mar ya es idílico y antes era más solitario pero ahora es agradable el hecho de estar acompañado con más gente.

■ Además de pescar, ¿qué más le gusta hacer?

■ Poco tiempo me queda, pero me gusta cantar, si voy a un sitio y hay un karaoke tengo que cantar. Hubo una época que tuve que estar en casa y me aficioné con los videojuegos. Me pilló de mayor con más de 30 años. Yo de joven apenas había jugado pero de mayor sí. El mundo del videojuego ha cambiado también mucho. Tengo amigos que no he visto en la vida pero estamos conectados.

■ ¿Cree que sus dos hijas heredaran su afición?

■ Yo creo que sí aunque a mi mujer no le gusta, pero ahora ya toca el pescado y lo valora. Ve los pescados que a veces traigo y antes le daba igual pero ahora si no pesco nada me pregunta: ¿qué ha pasado? ◀

Arriba l'estrena al Prat de "Flores Ciegas", curtmetratge de Rosa Delgado

Serà el 4 novembre al Cèntric. El film ha estat guardonat com a millor curt espanyol al Love & Hope International Film Festival

SERGI OLIVERA

Tenint en compte que el rodatge va ser a l'estiu del 2019, l'estrena al Prat de "Flores Ciegas", el darrer curtmetratge de la realitzadora pratenca Rosa Delgado Leyva s'ha fet esperar massa.

Una pandèmia i altres entrebancs personals han alentit el procés, però atès el recorregut d'un any que el film ja ha fet per festivals independents de tot el món, on ha rebut diferents guardons, es pot dir que ha valgut la pena.

La cirereta, el premi a millor curt espanyol al Love Love & Hope International Film Festival, de matriu nord-americana, un gran toc de prestigi en competició "davant altres obres de bon nivell de tot l'estat", com constata la directora, i que ha arribat gairebé un mes abans de la seva esperada estrena al Prat, que serà en dos passis seguits a l'auditori del Cèntric el dia 4 de novembre, a les 18 i a les 19:30, amb entrades gratuïtes que es gestionen des de la web municipal.

Un subconscient quotidià ple de missatges

Sense revelar gaires detalls del curtmetratge, podem definir-lo com una obra amb l'empremta del cinema de Delgado. Donant continuïtat a un estil i a una narració que els espectadors que hagin visionat el meritori i aclamat "Ay el Chacho, Sí que Sabe"

(2017), anterior curt de la realitzadora, ben segur que podran reconèixer, tot i que ara l'escena se situa en un context urbà actual. De fet, són ben reconeixibles els espais, rodats a l'exterior de l'estació de Les Moreres de la Línia 9 i a l'interior de l'estació de La Ribera, la parada situada a prop del Carrefour encara sense utilitzar.

Així, trobem surrealisme, humor irònic costumista, crítica social i missatges subliminars, alguns més evidents que altres, que entronquen amb situacions que vivim en el nostre dia a dia més quotidià. L'asset-

jament psicològic i el masclisme són temes centrals mentre el film es construeix molt a través dels comentaris que es realitzen quan algú figura com és la vida d'algú altre que no coneix, només observant una situació o captant mig diàleg d'aquesta persona, cosa que fa que els personatges (que són molts, en una obra molt coral), realment també actuïn com a espectadors de la trama principal.

És remarcable també parlar d'atenció a la dualitat entre el que es viu al món del carrer, molt més reconeixible i terrenal, i el que passa dins del metro, on entren en joc imatges i situacions més surrealistes, amb comportaments que entronquen amb el subconscient de la història, amb molta importància dels colors.

Una col·laboració molt pratenca

Com estem acostumats, part de la societat pratenca es va bolcar en la creació d'aquest curt. La part més costosa, com la perruqueria, maquillatge i música es va coproduir entre Coser sin Hilo, la productora de Delgado amb Susana Campoy (que també és coguionista i actriu protagonista), i Brea & Marín producciones, també del Prat. D'entre els actors també reconeixem cares conegudes com les de Lolo Herro, Ángel Roldán, Rocío Quesada i altres actors que repeteixen del "Chacho", com Montse Ribadellas o Gerard Torres. ◀

'El plaer de la tristesa' porta Ramona Via a Barcelona

REDACCIÓ / El plaer de la tristesa, obra teatral dirigida per l'actor i dramaturg pratenca Arnau Puig basada en la novel·la Nit de Reis, de l'escriptora i llevadora pratenca Ramona Via (1922-1992), s'ha representat al Teatre Maldà de Barcelona entre el 27 de setembre i el 15 d'octubre amb una notable acollida pel que fa a les crítiques i impressions publicades.

Coproduïda per l'ajuntament i l'esmentat teatre, després de la seva representació a L'Artesà a finals de 2022

com a colofó a l'any centenari del naixement de la il·lustre pratenca, l'obra ha portat a l'escena barcelonina, amb les actrius Cinta Moreno i Laura Roig al repartiment, Nit de Reis, el diari d'una adolescent en els darrers mesos de la Guerra Civil Espanyola.

En aquells moments tan dramàtics, Ramona Via va tenir la gosadia, el valor i la capacitat de deixar un testimoni de memòria històrica d'un valor incalculable. Per a ella, però, aquesta també va ser la prime-

ra excusa per expressar-se en català, acostant-nos els tristos i tràgics efectes col·laterals de

la guerra des de la perspectiva del dia a dia d'un poblet de Catalunya. ◀

L'inici de temporada del Teatre L'Artesà torna a tenir una alta resposta de la ciutadania

REDACCIÓ / En només en les primeres 24 hores s'han adquirit 3.330 entrades, un 73,93% de l'aforament total posat a la venda, de la nova temporada del Teatre Artesà. L'ocupació en aquestes primeres 24 hores afecta sobretot a les propostes de gran format a la Sala Gran, amb una ocupació ja del 86% on espectacles com "La plaça del diamant", el concert de Rodrigo Cuevas o "La Isla del Aire" van esgotar entrades en les primeres hores de la venda. A més, la programació familiar també ha tingut molt bona resposta amb l'ocupació d'una quarta part del seu aforament, un percentatge superior que en temporades anteriors.

Principals obres:

- El cos més bonic que s'haurà trobat mai

en aquest lloc · 10 novembre: Josep Maria Miró ens proposa un monòleg on una única veu –la de Pere Arquillué– comparteix amb el públic els secrets d'un petit poble on, aparentment, mai no passa res. Un gran autor, un gran director i un gran actor per a un text que deixa empremta.

- La isla del aire: 25 novembre. Més que una obra, un homenatge d'Alejandro Palomas que trenca els secrets de totes les dones silenciades. Nuria Espert es retira dels escenaris encapçalant un repartiment de luxe.

- La romeria · 17 desembre. Arriscat. Valent. Torna Rodrigo Cuevas al Prat per presentar el seu nou treball que girarà per tot l'Estat. Amb un sentit exquisit i de respecte per les tradicions i el folklore, el performer

asturià dibuixa noves composicions irreverents i disruptives.

- La plaça del diamant · 28 gener. Una obra essencial del nostre imaginari cultural, una capbussada en l'univers de Mercè Rodoreda, amb una lectura contemporània a càrrec de la directora Carlota Subirós. ◀

Dani Vega és el nou trainer 2023 a La Capsa

REDACCIÓ / Aquest mes d'octubre es posa en marxa a La Capsa una nova edició del projecte Trainer! La figura del Trainer és la d'un entrenador musical i la seva missió dins del projecte és la d'acompanyar i assessorar els grups tot complementant la seva formació a través de la pràctica i l'aprenentatge, ja sigui des del punt de vista creatiu (musical, producció, composició) o tècnic (material que utilitzen, efectes, amplificadors, etc.).

Després de participar en l'edició del 2018, el productor i compositor Dani Vega, cone-

gut per ser la guitarra solista de Mishima tornarà a ser l'entrenador musical d'aquest any. Dani Vega passarà tres mesos treballant i compartint la seva experiència amb dues bandes molt joves del Prat que assagen a La Capsa. "Els Turqueses", un grup d'estil eclèctic que es mou entre el ska, el pop i el rock urbà i que comença a ser conegut per l'escena més jove de la ciutat. "No Home For Paranoïds" un grup amant del Grunge dels noranta que no es perd cap "Micro Obert" de La Capsa. ◀

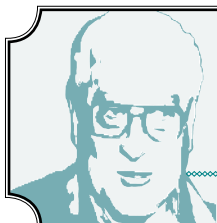
Poncelam presenta "Vértigo" omplint La Capsa

REDACCIÓ / La jove artista pratenca Poncelam va presentar el 7 d'octubre davant una nodrida representació de seguidors el seu segon treball discogràfic, titulat "Vértigo".

Amb només divuit anys, Irene Poncela ja s'ha fet un nom entre l'escena emergent vinculada als ritmes urbans com a intèrpret i productora, amb influències del Hip-Hop, R&B, el jazz o la música electrònica, amb referents com Rosalia. Estudiant de piano i cant des dels 5 anys, formada al Conservatori Superior de Música del Liceu, basa la seva creació lírica en explicar la vida des d'una mirada molt pratenca, des del punt de vista dels barris perifèrics d'una gran ciutat com Barcelona (molt evident a temes com "Bloques del Prat").

Poncelam va iniciar la seva carrera el 2019 publicant les seves primeres cançons, va actuar a la festa major del Prat de l'any passat a la zona jove de l'estació i després del seu primer EP, "Lágrima de Ángel", ara es troba immersa en la promoció del seu nou treball "Vértigo", amb el que de seguir continuarà obrint-se un camí artístic, que va començar molt influenciada pel seu pare. ◀

Foto: Flickr La Capsa

PREMI DE POESIA PAU VALLHONRAT 1ª EDICIÓ

Patrocina i organitza: ASSOCIACIÓ CULTURAL DELTA DEL LLOBREGAT,
 editora del PERIÒDIC DELTA- El Prat de Llobregat

BASES DEL PREMI AL WEB periodicdelta.cat: <https://bit.ly/3Sa40Q9>

UNA PRATENCA PEL MÓN / MARGA SOLÉ

Kōtoku-in és un temple budista de l'escola de la Terra Pura ubicat a la ciutat de Kamakura, al Japó. Aquest temple és conegut per allotjar el Gran Buda de Kamakura, una famosa estàtua de bronze de més de tretze metres d'alçada; pesa prop de noranta-tres tones i això el converteix en el segon més gran del Japó, solament superat per un altre ubicat a la ciutat de Nara.

D'aquest enorme monument religiós es diu que és un testimoni de la persistència humana enfront de les adversitats de la natura al llarg dels segles. Segons em van explicar, abans d'aquesta estàtua de bronze n'hi havia una de fusta que es va anar fent al llarg de deu anys el 1243. Va ser una tasca continuada amb fons aconseguits d'una senyora que es deia Jōko i d'un sacerdot budista. Cinc anys més tard, una gran tempesta va fer malbé el temple i també la imatge de fusta que estava allà allotjada. Finalment, es van poder ob-

FOTO: JOAQUÍN ZAFORAS

tenir els fons necessaris per al projecte que incloïa un nou temple per allotjar la imatge, que en aquesta ocasió ja seria de bronze. Durant uns anys aquella imatge va ser daurada i, avui encara, es poden veure restes de trossets d'or a prop de les orelles.

Però com que les desgràcies normalment mai no venen soles, després de la seva reconstrucció el temple de Kamakura fou destruït per una altra tempesta i de nou reconstruït. Es dona la circumstància que l'últim

temple va allotjar la imatge durant un període de cent trenta anys, però que també va ser arrasat per un Tsunami en una data que els ciutadans de Kamakura recorden molt bé (20 de setembre del 1498), perquè a partir de llavors el Gran Buda ha estat a l'aire lliure. Durant l'any 1960 també es va fer una restauració de reforç del coll per prevenir nous danys per terratrèmols.

El temple Kotoku-in és visitat massivament sols per veure el Gran Buda, però alguns ciutadans del país em van dir que després de tantes desgràcies i canvis no es pot assegurar del tot que l'estàtua sigui la mateixa que la que consta en els registres del temple.

Com a anècdotes cal dir que a l'esquena de la imatge hi ha dues finestretes que faciliten la ventilació i, també, l'accés a l'interior de la imatge, tot i que en aquest cas pagant.

UN PÈL DE LLENGUA

“Cadera”, “ingle”, “espinilla” o “pantorrilla”. Sabeu com es diuen en català?

Hi ha algunes parts de les nostres extremitats inferiors que tenen noms que a moltes persones els sonen estranys, perquè sovint els diem malament. Vegem-los.

Començant per la cintura, a sota hi ha els malucs, les parts sortints que tenim a cada costat del cos formades pels ossos superiors de la pelvis; també es diu en singular, el maluc dret o el maluc esquerre. No és correcte dir “cadera”.

Més avall hi tenim els engonals (fixeu-vos que és un nom masculí), també un a cada costat. L'engonal és el punt on s'ajunta la cuixa amb el ventre, en castellà en diuen “ingle”.

Entre el genoll i el turmell, a la part del davant hi tenim la ca-

nyella, en castellà “espinilla”. Per això les proteccions que es posen alguns esportistes en aquesta part de la cama es diuen canyellera. I si la canyella és a la part del davant de la cama, sobre la tibia, a la part del darrere hi tenim el ventre, el tou o el panxell de la cama, en castellà, “pantorrilla”.

Per acabar, sabeu respondre aquesta pregunta: Sabeu on tenim la sofraja?

No, no ens hem inventat cap paraula nova. És cert que és una part del cos de la qual parlem poc. La sofraja és la part del darrere del genoll i en castellà s'anomena “corva”.

I tu, com ho dius?

Piera

ASESORÍAS Y SERVICIOS

Avda. Verge de Montserrat, 114 · 1° 1^a
08820 El Prat de Llobregat · Tel 93 379 57 04

www.asesoriapiera.com

Vols col·laborar amb nosaltres?
Tens dubtes de com es diu una paraula?
Envia'ns els suggeriments per al mes
vinent al CNL El Prat de Llobregat: elprat@cpl.cat

SETEMBRE-OCTUBRE 2023

- José CANO QUIRÓS, el 13 de setembre, als 70 anys.
- Manuel QUESADA ROVIRA, el 14 de setembre, als 63 anys.
- José GARCÍA ARÉVALO, el 15 de setembre, als 93 anys.
- Rafel SIMON BAGES, el 15 de setembre, als 86 anys.
- Grisel·la SERRET LÓPEZ, el 16 de setembre, als 45 anys.
- Fernando RIVAS PUERTO, el 19 de setembre, als 86 anys.
- Paqui MILARA MADROÑERO, el 20 de setembre, als 78 anys.
- Estela CASTILLO PÉREZ, el 21 de setembre, als 48 anys.
- Antonio CABRERA CONDE, el 24 de setembre, als 77 anys.
- Carmen GÓMEZ MÁRQUEZ, el 25 de setembre, als 86 anys.
- María del Pilar DÍAZ MORENO, el 25 de setembre, als 77 anys.
- Andrés RUEDA DEL ÀGUILA, el 26 de setembre, als 84 anys.
- Juan José CRUZ ORTIZ, el 27 de setembre, als 62 anys.
- Máxima CUBERO SAHUCO, el 29 de setembre, als 87 anys.
- Fernando BAENA TORRES, l'1 d'octubre, als 79 anys.
- Pedro RAMOS MARTÍNEZ, el 3 d'octubre, als 61 anys.
- Mari Carmen ALBALAT JIMÉNEZ, el 4 d'octubre, als 84 anys.
- José CÁRDENAS PACHECO, el 4 d'octubre, als 85 anys.
- María SAIZ CEBRIÁN, el 5 d'octubre, als 74 anys.
- Arturo RUIZ YAGÜE, el 6 d'octubre, als 87 anys.
- Rogelio PÁMPOLS MORER, el 6 d'octubre, als 87 anys.
- Ángel REDONDO GARCÍA, el 8 d'octubre, als 56 anys.
- Rafael DUCE CANO, el 9 d'octubre, als 74 anys.
- Joaquina GARCÍA JIMÉNEZ, el 9 d'octubre, als 92 anys.
- Josep Maria CANALÍAS BALLETBÓ, el 10 d'octubre, als 72 anys.

- José Antonio GARCÍA GÓMEZ, el 12 d'octubre, als 68 anys.
- Marina ZÁRATE LUCAS, el 13 d'octubre, als 79 anys.
- Arturo FUENTES SALVADOR, el 14 d'octubre, als 80 anys.
- Juan Manuel TRUEBA SARRAHUA, el 14 d'octubre, als 88 anys.
- Ana LÓPEZ MARTÍNEZ, el 15 d'octubre, als 82 anys.
- Mercedes GIL ORTIZ, el 16 d'octubre, als 91 anys.

ORACIÓN A SAN JUDAS TADEO

Fiel apóstol y amigo de Jesús, el nombre del traidor es el Olvido de muchos, pero la Iglesia os honra e invoca como universal patrón de causas perdidas y muy difíciles.

Ruega por mí que soy un miserable pecador, os pido que uséis el privilegio de prestar ayuda y socorro en todas mis tribulaciones y sufrimientos "a quien piensa en el deseo y necesidad" y que pueda bendecir a Dios con vos y todos los escogidos para la eternidad.

Os prometo bendito Judas no dejar de invocaros como universal patrón con todas mis fuerzas promover la oración a vos y con vos. Amén

La persona deberá rezar esta oración tres días seguidos sin decir el pedido y dentro de tres días tendrá la gracia por muy difícil que sea. (JML)

5º aniversario

ROSARIO OJER SANTESTEBAN

9º aniversario

FRANCISCO BADENES MARTINEZ (TRUFI)

Vuestra familia no os olvida
Siempre estaréis en nuestros corazones
Hijos, hermano, nietos y demás familiares

RAMON GIBERT FONT

1r aniversari

La teva família no t'oblida

BALTASAR

MEDIADORES DE SEGUROS

ASSEGUANCES DE

AUTOMÒBILS · LLAR · COMERÇ · VIDA · JUBILACIÓ · COMUNITATS

MALALTIA · ACCIDENT · EMPRESES · RESPONSABILITAT CIVIL

**Sempre
al vostre
costat**

OFICINA ÚNICA: Av. Verge de Montserrat, 38 · Telf. 93.370.02.99 · Fax. 93.370.06.06 · El Prat de Ll.
e-mail. baltasar@baltasarseguros.com · www.baltasarseguros.com

HORARIS: Matins de 9 h. a 14. · Tardes de 16 h a 20 h
Excepte divendres: matí de 9 a 14 · Tardes de 16 a 19 h.

ELS CLÀSSICS

La cultura europea, a l'igual que la catalana, s'han emmirallat en el capteniment del món clàssic per moltes i profundes raons. Sense detenir-nos, evidentment, en analitzar la llengua que parlem, amb un 70% que prové del llatí, un 12% del grec i del 18% restant, bona part ve de l'àrab.

Per definició històrica, allò "clàssic" és allò que té categoria, que perdura inalterable en el temps. Una societat com la catalana, per exemple, ha estat capaç d'engendrar persones i personatges tan cabdals en la cultura com Eiximenis, Puig i Cadafalch, Bernat Metge, Carles Riba, Miquel Dolç, Joan Maragall, Joan Bastardas, Antoni Mª Badia Margarit o Miquel Batllori, per mencionar-ne només uns quants.

Però voldria transgredir una mica l'esperit dels clàssics més autèntics i immortals (com Hipòcrates, Pitàgores, Aristòtil, Plató, Sòcrates, Plutarc, Ciceró) per deixar pas a un bon nombre que ja dins de la cultura occidental, tenim igualment com a exemplars en el seu espai i, per tant, com a clàssics: a) en física, Newton, Watt, Ampère, Hertz, Celsius, Fahrenheit, Pascal; b) en música, Bach, Mozart, Beethoven, Schubert, Vivaldi, Txaikovski, Caruso, Callas, Beatles; c) en la indústria, Daimler, Ford, Citroën; d) en biologia, Pasteur.

En altres àmbits, però, avui dia considerem tan "clàssic" com els més venerats dels clàssics, uns mots que qualifiquen un fet, una singularitat, un comportament o unes circumstàncies amb el nom del seu creador. Veiem, sinó: *prendre un sandvitx* (el comte de Sandwich es feia servir el menjar entre pans a la taula de joc, al segle XVIII); *jugar un derbi* (el 12è comte de Derby va

fundar la cursa de cavalls i eugues de pura sang a l'hipòdrom anglès d'Epsom); *pujar a l'Everest* (el coronel Everest era un enginyer anglès que dirigint un servei de triangulacions de les crestes més altes de l'Himàlaia, va descobrir el cim més alt del món); *tocar un stradivarius* (Antonius Stradivarius va ser constructor de violins a Cremona fa 400 anys); *usar un kalàixnikov* (Mikhail Kalàixnikov, general de l'exèrcit soviètic, va idear el més popular i versàtil dels fusells); *aconseguir el Pichichi* (Rafael Moreno Aranzadi, futbolista àlies "Pichichi", era un golejadador base); *els partits Barça-Madrid* (el "clàssic" del futbol espanyol).

Clàssic és allò que té categoria, que perdura inalterable en el temps

Al Prat, la nostra ciutat, ja atresorem igualment uns quants clàssics històrics: Ferran Puig, Jaume Casanovas, Rosa Ribas Parellada, la nissaga Bertrand, el coronel Sanfeliu, el Pare Andreu de Palma, Ramona Via, Pau Vallhonrat, Maria Àngels Arnaiz, Moisès Llopart Aguilera, Jaume Codina i Vilà, Jaume Monés, Àngel García, Joan Lluís Ferret, Alicia Company, Joan Jordà, Josep Costa, Marcel·lí Codina, Josep Maria

Canalias... I també els que tenim amb nosaltres, com Fermi Marimón, Josep Ferret, Armando Aguirre, Maria Rosa Parés o Maite Marín. Però en els anys propers, altres clàssics pratencs, dones i homes, associacions diverses, tindran un espai reservat a la memòria comú, ja sigui en la literatura, en la història, en la lluita obrera, en la cultura, en l'art, en l'esport, en l'associacionisme, en la comunicació, en la política...

I no ens oblidem d'allò clàssic pratenc que com a col·lectiu ens fa compartir il·lusions, efemèrides, emocions i aficions: Fira Avícola, Nit de l'esport, Aplec de la Tartana, Aplec de la Sardana, Festival Esperanzah, Premis Ciutat del Prat, Amic i/o Amiga d'El Prat, Placa Rotaria, la Cavalcada de Sant Isidre, el Pessebre de la Plaça de Vila (que el grup de gent gran confecciona i prepara anualment amb esforç i il·lusió), els *Highlights* de la Festa Major al carrer (capgrossos, gegants, castellers, trabucaires, diables, sardanistes, dansaires), les Curses populars, els concerts per Santa Cecília de la UFP i de la BMP, el concert de primavera de la Coral Lo Llobregat de les Flors, el premi literari per a joves de "tintablava", les rues de Carnaval, els casals i les activitats d'estiu per a nois i noies, gestionats i patrocinats per clubs, associacions, entitats, l'Ajuntament i la Fundació Catalana de l'Esplai...

En definitiva, "ser un clàssic" és omplir la memòria col·lectiva... és donar testimoni, fent-ho palès i/o deixant-ho escrit... és fer pedagogia... és instruir... és fer història.

Delta LLOBREGAT EL PERIÒDIC INDEPENDENT DEL PRAT www.periodicdelta.cat
Correu electrònic: periodicdelta@periodicdelta.cat

FUTBOL. TERCERA RFEF. GRUPO 5

El Prat se desinfla

El Sant Cristobal se llevó tres valiosos puntos del Sagnier / Foto: F. SERRANO

MANOLO GOL

Después de ganar los dos primeros partidos de liga, el Prat ha encadenado cinco sin ganar, en los que solo ha sumado dos puntos, por lo que ha caído puestos en la clasificación.

La primera derrota de la temporada llegó ante el filial del Nàstic, la Pobla de Mafumet (1-2), que hizo un buen partido en el Sagnier ante un Prat que se adelantó con un gol de Miki Puerto. No tardó en reaccionar la Pobla, que en dos minutos le dio la vuelta al marcador.

Un solo punto se llevó el equipo de Miguel Motoso de Santa Coloma ante la Grama (1-1) pese a jugar una gran primera parte, en la que Ashot marcó el 0-1 y hubo ocasiones para aumentarlo. Tras el descanso cambió la decoración, y más con la expulsión de Miki Puerto.

En la siguiente jornada, volvieron a volar

los tres puntos del Sagnier ante el Sant Cristobal (0-1) en otro encuentro donde el Prat perdonó y lo acabó pagando con el gol definitivo de los egarenses en la segunda mitad.

Nueva derrota del Prat, esta vez con justicia en Badalona (2-0) ante un rival que fue superior salvo en los primeros 25 minutos. Dos goles de Walid, uno en cada periodo tras dos asistencias de Toni Larrosa, acabaron decidiendo para los azulados.

El segundo punto del mes llegó gracias al empate en el derbi muy igualado ante el Castelldefels (2-2). Padilla y Cordero marcaron para los pratenses.

Álvaro Cordero, último fichaje en aterrizar

Nuevo delantero para la vanguardia potablava con la llegada del murciano Álvaro Cordero, delantero de 27 años con experiencia en Tercera y que llega de jugar en la liga de Islandia. Debutó en Badalona. ◀

ÓBITO

Último adiós a Rogeli Pàmpol, la araña negra

DELTA / El pasado día 6 de noviembre llegó la triste noticia del fallecimiento de Rogeli Pàmpol de 87 años, la “araña negra” como se apodaba el ex guardameta. Pàmpol fue uno de los pratenses que jugó en Primera y Segunda División en la década de los años 50 y 60 en equipos como el Terrassa, Zaragoza, Deportivo de la Coruña y Europa. Entre sus logros más destacados, están los dos ascensos a Primera División con el Deportivo. Regentó durante muchos años los famosos restaurantes pratenses de “La Covacha” y “La Patata Brava”. Delta le brindó reconocimiento en el 2001 a su trayectoria deportiva, otorgándole el 11è Premi Periòdic Delta. La redacción de Delta envía un fuerte abrazo a amigos y familiares, en especial a sus hijas Mari Pau y Blanca. ◀

FUTBOL BASE-HOMENATGE

Victòries dels equips de l'AE Prat en els Memorials a Rodolfo Mijoler i José Durán

T.E. / El passat cap de setmana i coincidint amb les jornades regulars de lliga dels conjunts de l'AE Prat es va aprofitar per retre homenatge un any més; al ex jugador, José Durán i a l'ex dirigent i ex entrenador, Rodolfo Mijoler.

En el partit que va servir per recordar a Mijoler, el conjunt juvenil de l'AE Prat del grup 4 de Preferent va empatar a 3 davant el Can Vidalet, mentre que en el cas del Memorial José Duran, els cadets del grup 11 de Primera Divisió entre els pratencs va vèncer per golejada al Sant Ildefons de Cornellà per 6-0.

En els dos partits es van fer entrega de plaques commemoratives i flors als familiars dels dos esportistes. ◀

En l'encontre de cadets els pratencs van vèncer per 6-0 al Sant Ildefons / Foto: F. SERRANO

BÀSQUET. LEB PLATA

CB Prat, subcampió de la Lliga Catalana '23 / Foto: CB PRAT

El CB Prat, subcampió de la Lliga Catalana, inicia la competició regular amb dues victòries

JOAN CENTELLES

El Sènior LEB, després de guanyar a l'Hospitalet en la semifinal a quatre de la Lliga Catalana disputada a Lleida, es va enfrontar als amfitrions que militen a la LEB OR i tot que van plantar cara a un equip molt superior van caure per un 83-70. El CB Prat és l'equip que més Lligues Catalanes ha guanyat (5) i ha estat subcampió altres sis, sent el conjunt català més premiat de la competició que va començar l'any 2000.

I tot seguit s'iniciava la Lliga viatjant a Godella amb jugadors amb experiència en les seleccions estatals com Lucas Mari i el campió del món Sergio de Larrea, però el quadre pratenc des de l'exterior; Raimon Carrasco, Marc Sesé i Ezekiel Alley van treure les "metralleres" i amb 50 punts (21, 16 i 13) no van deixar en cap moment que els valencians s'acostessin finalitzant el partit en 64-71.

Hi havia expectació al Joan Busquets en l'inici oficial de la nova temporada i l'afició va tornar a gaudir com a l'anterior. Tot i que el tècnic pratenc Albert Cañellas només disposava de 7 jugadors per les lesions d'Edu Arqués i Smith havent de disposar novament del júnior Ruzic, del jove de setze anys López Mondaca i de Denis Lorenzo del Sènior 1, el conjunt del Delta va desplegar un joc espectacular davant un dels favorits per l'ascens com és el Palma i dirigits magistralment per Alberto Martín (jugador amb 25 de valoració anotant 15 punts) i Rai Carrasco amb 18 van liderar als seus companys Rubèn Prey (18), Salvans i Ruzic (11), Júnior (8) i Sesé (7) per arribar a un marcadore centeneri (107-90).

Però a l'última jornada es va acabar la ratxa i els pratencs van perdre el derbi davant l'Hospi per 90-84. ◀

BÀSQUET.
SUPERCOPA/COPA

Mal inici del femení

DELTA / El CB Prat no ha tingut un bon inici en la Supercopa, la màxima categoria del bàsquet femení a Catalunya, i ha perdut els quatre partits que ha jugat si bé tres d'ells han estat com a visitants. S'espera que aviat s'adaptin a una lliga molt competitiva i que vagin agafant experiència a la competició que han entrenat.

El masculí del CB Prat a tota marxa

Tres partits i tres victòries porten al Sènior masculí al capdavant de Copa Catalunya que comparteixen amb el Tecla Sala. En el primer partit els homes de Xavi Garrido es van imposar al Sant Boi per un clar 84-68. A la pista dels Lluïsos de Gràcia van guanyar per 56-61 i de nou al Joan Busquets nou triomf al Grup Barna per 82-76. Ara tindran dues sortides consecutives a Tarragona i Vilanova que marcaran les seves aspiracions. Cal destacar a Jordi Boronat en un estat de forma fabulós amb 61 punts en els tres partits i Gorka Balastegui, 43. ◀

MARMOLES CUTILLAS

CUINES
BANYS
FAÇANES
ESCALES
PAVIMENTS
DECORACIÓ

MARBRES, PEDRES I GRANITS

C. Penedès, 66 · Pol. Ind. Fondo d'en Peixo · El Prat de Llobregat (Barcelona) · Tel. 93 370 15 14 · Fax. 93 370 18 61

FESTA MAJOR'23

La Cursa Popular, la més participativa de l'oferta esportiva per Festa Major

Escacs / Foto: F. SERRANO

Gran Premi Ciutat del Prat de ciclisme / Foto: F. SERRANO

DELTA / Com cada any El Prat va gaudir de les diverses activitats esportives programades per Festa gran de la ciutat. Com sempre la proposava ser molt variada amb els diferents tornejos de billar, futbol sala, petanca així com les tradicionals partides simultànies d'escacs i el Gran Premi Ciclista, entre d'altres. Enguany la Cursa Popular així com l'exhibició de gimnàstica rítmica es va avançar una setmana a les dates pròpies de festes.

El Gran Premi ciclista de l'Agrupació va retre homenatge a "Francisquillo"

El canvi de disseny en el circuit amb la incorporació de la zona nova de la ronda sud als voltants de la Ricarda va ser una de les

novetats d'enguany del 87è Gran Premi Ciutat de Prat, organitzat per l'Agrupació Ciclista El Prat. Com les últimes edicions la cursa va estat l'escenari de la prova final del calendari 2023 de la Copa Catalana Júnior Masculina i la Copa Catalana de Fèmines Elit i Sub23. La competició va tenir també el moment emotiu de l'homenatge a Francisco García Sevilla "Francisquillo", president d'honor de l'Agrupació i que ens va deixar ara fa un any, poques hores després de la disputa de la mateixa prova del 2022.

Un miler de corredors surten als carrers del Prat per la Cursa

Al voltant d'un miler de persones entre totes

les categories van participar en la 42a edició de la Cursa Popular de Festa Major que es va avançar un cap de setmana a la festa gran de la ciutat. Això, el canvi de recorregut i la inclusió d'una cursa de 5 kilòmetres, van ser les novetats més importants d'enguany. Pel que fa a nivell esportiu ressaltar la victòria absoluta en els 10.000 metres de José Manuel Vieito i Mireia Pérez. El marxador internacional pratenc, Òscar Martínez, segon de la general i Hortensia Soriano (tercera), van ser els primers pratencs en arribar a meta. A la cursa curta de 5.000 metres, Cristina Sole i Mario Rui Menier van ser els guanyadors i Antonio Godoy i Marina Jiménez els primers atletes de la ciutat. ◀

AQUATLÓ

Augmenta l'assistència a la competició per relleus del Triplay Prat

DELTA / Superant la participació d'anys enrere es va celebrar el passat diumenge 1 d'octubre a la platja del Prat la tercera edició de l'Aquatló per relleus Triplay Prat. Una prova per relleus, on els 34 equips formats per tres integrants van participar en les modalitats de relleus masculí, femení o mixt.

La competició va consistir en un aquatló esprint, amb 500 metres de natació a la zona del Centre Municipal de Vela i una cursa a peu de 2 kilòmetres pel camí de la platja. En categoria masculina els primers classificats van ser el Triatló GEIEG, segons els pratencs del Club Natació Prat i tercers l'equip amfitrió, el Triplay Prat. Pel que fa

L'Aquatló per relleus es referma / Foto: RRSS TRIPLAY PRAT

a la categoria femenina, el Tri Calafell van ser les guanyadores, segones, les pratencs

del Triplay Prat i tercers l'altre equip del Tri Calafell. ◀

CURSA-SOLIDARITAT

La 5a Cursa Solidària es disputarà el 12 de novembre

DELTA / S'apropa la data de la 5a Cursa Solidària a favor dels infants amb càncer de l'Hospital Sant Joan de Déu i que organitza el Rotary Club d'El Prat amb la col·laboració de l'Ajuntament del Prat i molts establiments i empreses dels voltants. La Cursa se celebrarà el pròxim 12 de novembre a partir de les 11 hores dintre d'un recorregut de 5 km pels carrers del Prat.

L'any passat la participació va ser molt nombrosa, amb 1.620 persones corrent pels carrers de la nostra ciutat i la recaptació va ser de 22.066 euros que van anar destinats íntegrament a la compra d'aparells per a la investigació del càncer infantil.

Com cada edició, a més de les aportacions individuals de 10 € de cada corredor hi haurà un número de compte per la resta de donacions que es vulgui fer: ES 43 2100 0454 5001 0181 3401.

Sortida de l'edició de l'any passat a les pistes Moisès Llopart del CEM Sagnier / Foto: ARXIU DELTA

El període d'inscripcions serà el següent:
Per internet: Del 16 d'octubre al 8 de novembre entrant a la web: www.rotaryelprat.blogspot.com.

I les inscripcions presencials començaran del 30 d'octubre al 10 de novembre al CEM Sagnier, CEM Estruch i al Casal Lo Gaiter del Llobregat de 17 a 20 h. ◀

PATINATGE DE VELOCITAT

El CPV El Prat doble subcampió nacional de Primera Divisió

Quatre trofeus ha guanyat l'equip pratenc a la Lliga Nacional entre totes les categories / Foto: CPVP

T.E. / Amb la disputa a la Pista Manuel López de Gijón el 14 i 15 d'octubre de les últimes dues jornades s'ha donat per finalitzada la Lliga Nacional de Patinatge de Velocitat. Després de vuit jornades de competició que s'han anat disputant al llarg d'aquest any els equips del CPV El Prat han guanyat quatre podis de les cinc categories de les quals han participat.

De tots els premis, el més significatiu el subcampionat aconseguit en les proves reines tant a escala femenina com masculina de Primera Divisió. El conjunt pratenc ha completat els bons resultats amb un tercer lloc a la 2a Divisió Femenina i un 1è a la 2a Divisió Masculina. ◀

PETANCA

Raul Tabera / Foto: web FCP

Tabera, sub Campió d'Europa sub 23 de Tripletes

DELTA / El jugador del Club Petanca Prat Raul Tabera va quedar subcampió d'Europa sub 23 de Tripletes en el torneig celebrat el 14 i 15 d'octubre a Mònaco. Cal destacar que a més del jugador pratenc, l'equip estava compost per altres jugadors catalans: Sergi Ruiz, Manel Luque i Jesús Escacho. La selecció espanyola va caure a la gran final davant d'Itàlia després de derrotar a Suècia i Bèlgica en les eliminatòries prèvies. ◀

TAEKWONDO

El Gym Studio Fran Martín i el Do Jon tornen dels tornejos internacionals amb moltes medalles

DELTA / Més d'una cinquantena de medalles han sumat en total els taekwondoques del Gym Studio Fran Martín i el Do Jon entre totes les competicions disputades aquest últim més. Els dos conjunts han estat presents en tres de les competicions de rang internacional que s'han disputat tant a Malgrat, Logronyo i La Rioja amb uns grans resultats. De tots els metalls aconseguits cal destacar les quatre d'or guanyades al velòdrom Illes Balears de Palma, les set a l'Internacional la Vendimia de Logronyo i les tres a Malgrat. Aquests van ser els campions en les seves corresponents categories:

Medalles d'or a Malgrat: Youssef Bankhallouk, júnior (Gym Studi Fran Martín); Alicia Calvo, cadet (SFM); Nora El Harche, cadet (Do Jon)

Medalles d'or a Palma: Álvaro Ubeda, pre-cadet (DJ); Alan Ubeda, pre-cadet (DJ); Sofia El Harche, pre-cadet (DJ); Ferdaous D'Himdi, cadet (DJ)

Medalles d'or a La Rioja: Pau Dorca, sènior (SFM); Aleix Carrasco, sènior (SFM); Sara El Harche, júnior (DJ); Youssef Benkhallouk, júnior (SFM); Martina Durán, cadet (DJ); Nora El Harche, cadet (DJ); Sofia El Harche, pre-cadet F (DJ). ◀

Equip Do Jon desplaçat a Mallorca / Foto: DJ

El conjunt de competició del Gym Studio Fran Martín a Logronyo / Foto: SFM

MULTIESPORTS

Arias, Carrasco i Ferrera guanyen nou medalles als Jocs Europeus de Polícies i Bombers

T.E / Dues medalles d'or, quatre de plata i tres de bronze va ser el botí aconseguit pels esportistes pratencs en els Jocs Europeus de Polícies i Bombers que es van disputar del 29 de setembre al 7 d'octubre a Torrevieja (Alacant).

Jordi Arias del Triplay Prat, va ser el més guardonat amb dues d'or i quatre de plata en les especialitats de triatló, duatló gravel, biatló i cursa urbana nocturna, mentre que en el cas dels taekwondoques del Gimnàs Studio Fran Martín, Nemesio Ferrera va guanyar dues medalles de bronze a les modalitats de tècnica i poomsae i Julio Carrasco en combat.

Uns molts bons resultats per aquests veterans esportistes dintre d'una competició

A l'esquerra, Julio Carrasco i Nemesio Ferrera / Foto: RRSS SFM. A la dreta, Jordi Arias / Foto: JA

d'alt nivell i amb un total de 40 disciplines disputades on s'han donat cita uns 3.000 esportistes pertanyent a policies, bombers,

protecció civil i emergències, entre altres cossos de l'estat, vinguts de 30 països del continent. ◀

Diàlegs

Cicle de pensament contemporani

NOVEMBRE - MARÇ

Sala d'actes | 19 h

Més informació a
elprat.cat/dialegs

EL CONTRARI DE LA
VERITAT ÉS LA
MENTIDA?

ALBERT CHILLÓN

Paraula factícia

7 de novembre

ROGER CANALS

Paraula simbòlica

12 de desembre

MARILENA de CHIARA

Paraula mítica

16 de gener

JOAN FONTCUBERTA

Paraula latent

27 de febrer

Coordinat i dinamitzat
per Albert Lladó

IDEOLOGIA. QUÈ NO
SABEM QUE SABEM?

J. MANUEL NAREDO

Ideologia
econòmica

21 de novembre

MIGUEL MISSÉ

Ideologia de
gènere

9 de gener

MARTA PEIRANO

Ideologia
tecnofeudal

6 de febrer

ANNA PACHECO

Ideologia de la
classe mitjana

12 de març

Coordinat i dinamitzat
per Rubén Martínez
(IDRA)

LA FICCIÓ NO ÉS EL
CONTRARI DE LA
MENTIDA

CARLOS ZANÓN

Sobre la "veritat"
de la literatura

28 de novembre

SERGIO del MOLINO

Sobre el jo que
ens parla de
nosaltres

23 de gener

MAR GARCÍA PUIG

Sobre la bogeria
de les dones

20 de febrer

JAVIER CERCAS

Sobre identitats i
impostures

5 de març

Coordinat i dinamitzat
per Rosa Ribas